

Votezi independent
Votezi inteligent

CIUMACENCO PRIMAR
INDEPENDENT

Fondat
1989

Viata

liberă

COTIDIAN INDEPENDENT

STAN
MARIUS

Primar

USL

NOUL GALAȚI
Orașul pe care îl meritați!

GALAȚI ® ROMÂNIA

T ÎNDEAUNA, PRIMII! ©

www.viata-libera.ro

74.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada ianuarie 2010 - ianuarie 2011

VALUTA

Euro 4.4625 lei
Dolar 3.5455 lei

METEO

18° 30°

Galați

Cer parțial însoțit

INTERIOR

EVENTIMENT/3
Final de anchetă
Șefii de șantier, vinovați de tragedia de pe Oțelarilor

La aproape două luni de la producerea tragediei soldate cu moartea unui muncitor de la Tancred care lucra la șantierul de pe strada Oțelarilor, anchetatorii au pus punct anchetei.

EVENTIMENT/5
Campania electorală o bate pe cea anticăpușe
Controalele privind dezinfecția, amânate

Controlul privind campania de dezinfecție din județul Galați a fost amânat până după terminarea alegerilor locale.

OBSERVATOR/20
Apel umanitar
Alisia se luptă cu o boală cumplită

Ioana Alisia Ilie are nevoie urgentă de ajutorul nostru. În urmă cu aproximativ cinci ani, fata, care acum are 13 ani, a fost diagnosticată cu neurofibromatoză Reckling-Hausen, pentru tratamentul căreia sunt necesare sume ce depășesc posibilitățile mamei ei.

Victor Cilincă
victor@viata-libera.ro

Praf în ochii presei la Baia Comunală

➤ Pentru că nu este igienizat complet și nici nu are toate accesoriile, bazinul nu va putea fi folosit până pe 15 iunie, dar a fost deschis oficial ieri de către primarul Dumitru Nicolae

OBSERVATOR/20

Cu cheile luate, dar fără canalizare, apă și gaze

EVENTIMENT/3

INAUCURATELE, DAR METEPRIMINATE

Adresa redacției:
str. Domnească nr. 68
TEL: 460 620, FAX: 471 028
redactie@viata-libera.ro

COTIDIAN INDEPENDENT
marcă înregistrată
auditat de Biroul Român de Audit al Tirajelor membru al Biroului Internațional de Audit al Tirajelor

SINAXAR

Sf. Martiri Nicandru și Marcian;
Aducerea moaștelor Sf. M. Mc.
Teodor Stratilat (Harți)

MAXIME

"Fericea este ca o minge:
alergăm după ea și cum am
prins-o îi dăm cu piciorul."
Duisseux

INTERIOR

EVENTIMENT/3

Accident de muncă
Un sudor a căzut de la doi metri înălțime

La Urgențe
Încă 15 persoane mușcate de căpușe

EVENTIMENT/5
La Comisia de Dialog Social
Discuții acide între sindicaliști și patronate

Galațiul are aur
Premii pentru jumătate de veac în doi

ÎNVĂȚĂMÂNT/9
"Viata liberă" te ajută să ieși bacalaureatul
Rezolvarea subiectului la biologie

SPORT/10
Începe cel mai așteptat eveniment fotbalistic al anului

Start la EURO!
Măine, spectacol pe cer
Miting aviatic între Galați și Brăila

VARIA/II
Berești
Polițiști "la captor"

Savantul român Nicolae Paulescu nu este doar inventatorul insulinet, este un fascist – așa au decis francezii, interzicând instalarea unei plăci comemorative la Paris. Și, este drept, alături de A. C. Cuza, Paulescu a pus zăvastica pe sigla partidului său... Francezii l-au iertat însă pe colaboraționistul cu regimul pro-nazist de la Vichy, scriitorul Céline. Talentul scriitorului francez simpatizant nazist trece astfel deasupra vinei sale politice sau în paralel. Ne mândrim cu geniul unui Noica, Eliade, Goga, acuzați și ei de rătăcirii la tinerete, de simpatii de extremă dreapta. Dar ei au avut mai mult noroc la istoria literară. Numai că nimeni nu se duce cu cenușa lui Goga la Budapesta – s-a văzut, nici o placă de marmură cu Paulescu nu începe pe o clădire pariziană, dar la noi, fie primit! Scandalul scriitorului maghiar nazist Nyir porneste tocmai de la faptul că vor să-i îngroape cenușa în România. Unde s-a născut. Altfel, în Ungaria, despre care unii comentatori spun că a instaurat o „dictatură lejeră”, scriitorul este recunoscut! József Nyir este studiat în școli: cărțile sale au fost introduse în programa de studiu obligatorie pentru literatura ma-

ghiar din școlile și liceele din Ungaria, în opinia guvernului Viktor Orbán Nyir și un alt scriitor antisemit sunt „scriitorii de seamă”, aflăm din Wikipedia. Este drept, și la Budapesta au fost „ample proteste” împotriva acestui gest. Nyir a fost considerat de regimul comunist maghiar „criminal de război” și s-a refugiat, după înfrân-

asta. Au trecut și peste acuzațiile de crime de război aduse marelui Antonescu, evocat cu mândrie atunci când („Vă ordon, treceți Prutul!”) vorbim despre recucerirea Basarabiei, dar pus din nou la zid atunci când vrem discurs european oficial. Chiar și acum, la ofensa adusă de însuși președintele Parlamentului ungar, Laszlo Kover, care ne-a categorisit Guvernul drept „neprietenos, barbar și necivilizat” (cam ce spunem și noi între noi, da' o spunem singuri...) reacțiile oficiale au fost blânde și întârziate (de la altădată tăiosul președinte Bănescu, chiar deloc!), de frică, probabil, să... nu ne punem rău cu Europa. În timp ce însăși UE îi tot somează pe guvernanții maghiari să lase deoparte tendințele centralizante de conducere, de extremism... Mai dură a fost intervenția lui Laszlo Borbely: vizita oficialului este „o ingerință brutală”. Pune Ungaria într-o situație dificilă! Dar, desigur, UDMR se teme, electoral, că sprijinul extremist al vizitatorului, acordat în campanie unei alte formațiuni politice maghiare din România, ar lăsa partidul său fără locuri în Parlament... De fapt, extremiștii n-au nevoie decât de un răspuns la provocări (și au fost destule!) ca să crească!

Punem botu' la provocare?

gerea hortismului și nazismului, în zona americană din Germania, apoi în Spania dictatorului Franco. Cenușa scriitorului a fost adusă în Ungaria în 2010, la inițiativa Parlamentului de la Budapesta. Români, care vorbesc, în imnul național chiar (dar numai acolo!) despre „Corvine”, românul ajuns rege al Ungariei, știu să închidă ochii când vecinii invocă „Ungaria Mare” și fluierea a pagubă după Basarabia! Sunt ei obișnuiți cu modele politice europene, când mai democratice, când mai conservatoare, când mai extreme, și au trecut și peste

ALEGE CINSTEA ȘI MODESTIA!

DR. DOBROVICI
BACALBAȘA
NICOLAE

USL

PREȘEDINTE PENTRU CONSILIUL JUDEȚULUI GALAȚI

PP-DD

ENE
CONSTANTIN
primar

Responsabilitate pentru comunitate

Angajamentul unui primar bun

Un primar trebuie să fie un bun gospodar. Acest lucru este în fișa postului său. Dar un primar bun trebuie să fie mai mult de atât. Un primar bun trebuie să se gândească la viitorul comunității, nu doar la prezent. De aceea, un primar trebuie să aplice proiecte majore care dezvoltă comunitatea din punct de vedere economic. Un primar bun trebuie să se implice cu toate mijloacele pe care le are la dispoziție în identificarea și aplicarea soluțiilor la toate problemele orașului. Astăzi, principala noastră problemă este reprezentată de lipsa locurilor de muncă, iar un primar bun are datoria să facă tot ceea ce depinde de el pentru ca gălățenii să aibă unde munci bine, pe salarii decente.

Un primar bun trebuie să se implice în rezolvarea problemelor celor aflați în dificultate. Oamenii aceștia merită să fie tratați cu respectul cuvenit pentru că, în marea lor majoritate, sunt părinții și bunicii noștri. Un primar bun trebuie să promoveze proiecte de asistență socială, care să le asigure acestor oameni un trai decent pe termen lung.

Un primar bun trebuie să-i facă pe gălățeni să fie mândri de orașul lor. Trăim într-unul dintre cele mai mari orașe ale României, producem mai mult decât alții, deci merităm să ne mândrim cu aspectul Galațiului și cu calitatea vieții noastre.

Mă angajez să fac acest lucru!
Declar, susțin și semnez, STAN MARIUS

Mai multe investiții care creează locuri de muncă.

CE VREM SĂ FACEM?

✓ Vrem să le dăm gălățenilor șansa de a munci acasă, pe salarii bune.

Lipsa locurilor de muncă a făcut ca, de-a lungul ultimilor 20 de ani, gălățenii să migreze, iar numărul locuitorilor orașului nostru să scadă cu 100.000.

CUM VREM SĂ FACEM?

✓ Încurajând investițiile, prin reduceri de taxe și impozite locale acordate societăților comerciale cu sediul social în Galați, care creează locuri de muncă noi în orașul nostru.

✓ Dezvoltând Portul Galați, transformându-l într-un nod comercial de referință – 10.000 de locuri de muncă noi. Iată ce avem de făcut:

- Demersuri pentru a îmbunătăți dezvoltarea infrastructurii de cheu.
- Extinderea infrastructurii portuare pe teritoriul Zonei Libere și a Parcului Industrial Galați.
- Dezvoltarea Centrului multimodal de transport, care va permite tranzitarea, manipularea și depozitarea mărfurilor pe relația Europa Centrală – statele ex-sovietice.

DE CE VREM SĂ FACEM ASTA?

✓ Pentru că activitatea economică nu se poate relansa decât prin investiții.

✓ Pentru că PRIMARUL și Primăria au datoria să găsească soluții pentru a crea locuri de muncă în comunitate, mai ales pe timp de criză economică majoră.

Mai multă grijă pentru cei aflați în nevoie

CE VREM SĂ FACEM?

Vrem să dăm fiecărui gălățean șansa la un trai demn și decent.

Dorim să rezolvăm problema gălățenilor care nu au o casă punând în aplicare programul apartamentelor cu chirie controlată.

Venim în sprijinul vârstnicilor și familiilor de pensionari punând în aplicare un sistem de compensare a energiei termice.

CUM VREM SĂ FACEM?

În Galați, există aproximativ 5000 de apartamente nelocuite, dar există și persoane care nu dețin o casă. Vom aplica un program prin care municipalitatea va acoperi diferența între chiria cerută de proprietari și cea pe care și-o permit potențialii chiriași.

Până la 1 noiembrie 2012 va fi schimbat sistemul de subvenție a prețului la energie termică, cu compensarea până la 100% a facturilor pentru persoanele vârstnice sau aflate în dificultate, în vederea creării posibilității rebranșării acestora la sistemul de alimentare centralizat.

DE CE VREM SĂ FACEM ASTA?

Pentru că, astfel, oferim un sprijin important tinerilor la început de drum și de viață, chiriașilor evacuați din casele retrocedate, precum și familiilor aflate temporar în dificultate.

Pentru că nu putem să acceptăm ca, după o viață de muncă, părinții și bunicii noștri să stea iarna în frig deoarece nu își permit să plătească încălzirea.

P

STAN MARIUS

Primar

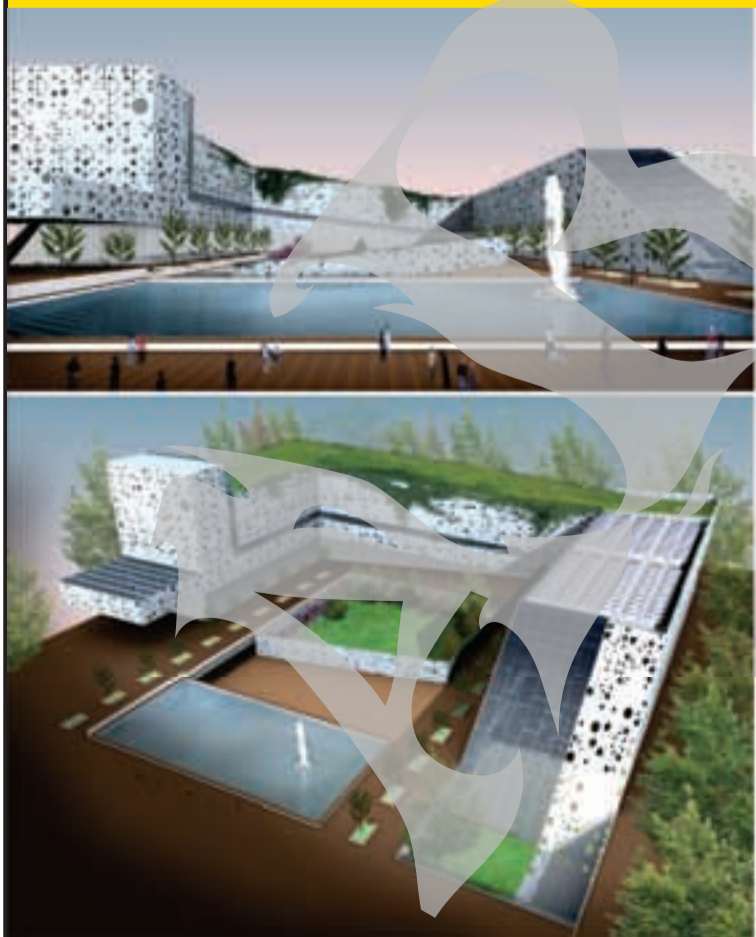
NOUL GALAȚI

Orașul pe care îl meritați!

USL

Centru administrativ Galați

Amenajare plajă Galați

La Concursul internațional de proză pentru românii din întreaga lume „Starpress” 2012, organizat de Revista online de turism, cultură, afaceri, diaspora și știri „Vâlcea Turism”, printre premiați s-au numărat și trei gălățeni: Bogdan Cătălin Mereuță, care a câștigat Premiul Tineretului și Premiul pentru Debut, Denisa Lepădatu – Premiul Mezin talent, iar Georgi Cristu – Mențiune specială.

Angela Ribinciuc

Vineri, 8 Iunie 2012

**Nu primi
mită electorală!
Votează cu mintea!**

II

VIAȚA LIBERĂ

www.viata-libera.ro

Berești

Polițiști "la cuptor"

➤ *Noua adresă a sediului
Poliției Orășenești - str.
Muzicii nr. 1 A*

De ani buni, până vinerea trecută, Poliția Berești a funcționat într-un imobil naționalizat - a aparținut boierului Ștefan Manoliu (m. 1944). Revendicat de către moștenitorii, aceștia, nu ușor, au intrat în posesia lui. Un timp, Inspectoratul de Poliție al Județului Galați a plătit chirie pentru ocuparea sa de către băieții de la Interne. Ajungându-se la neînțelegeri cu moștenitorii, a fost predat, în fapt, celor care au calitatea de proprietari.

Transferați într-un spațiu nou, polițiștii încearcă să se acomodeze din mers cu noua locație. E „la cucurigu”, unde a funcționat înainte de 1990 creșa pentru copii. În aceeași clădire, ca vecini imediați: substația de ambulanță, serviciul comunitar local de evidență a persoanelor, două cabinete medicale, centrul de permanență medicală și un cabinet stomatologic. Altfel spus: polițiști în amestecătură cu medici, paramedici, asistente, pacienți, șoferi...

Domnul inspector Viorel Marcu și cei opt subordonați ai săi au la dispoziție trei birouri. Ca suprafață utilă, cam mici pentru câtă lume se vântură pe aici. În biroul de la mijloc, gen cutie de conserve, două compartimente înghesuite bine: Investigații Criminale (titular, agentul-șef Costel Negru) și Cercetări Penale (locul de muncă al agentului-șef adjunct Tiberius Nicoară) - e fostul dormitor al medicului Marcel Jora.

La casă nouă, I.P.J. Galați, pe linia dotărilor, n-a ieșit la interval cu nimic. Mult inventar adus de polițiștii înșiși, de la ei de acasă, cu

Vechiul sediu

acordul soților lor. La probarea birourilor, acum câteva zile, pe când afară erau 25-26 de grade Celsius, sus, în mansarda cu polițiști, erau peste 32-33! Comparativ cu răcoarea din odăile lui Manoliu, iad curat! Curgeau apele de pe polițiști, deasupra dosarelor. Teama lor, justificată: când se vor înregistra în Berești, în aer, 35 de grade, la ei va fi ca într-un cuptor, din cauza șirului de ferestre din termopan, alini-

ate de-a lungul holului. Pe caniculă, subordonații domnului inspector Marcu vor trebui să iasă afară, să lucreze la dosare întinși pe pățuri, sub cireșii de vizavi. Scurtând discuția, ceea ce le-ar trebui acestor oameni, și

încă de urgență: o instalație de aer condiționat, montată pe hol.

Text și foto: Ion Trif Pleșa

*Ghinionul
turistului
de ocazie
Călătoria
spre Italia
s-a încheiat
la Vădeni*

Polițiștii de frontieră gălățeni au depistat doi bărbați care au trecut ilegal frontiera din Republica Moldova în România. Din cercetările și verificările efectuate împreună cu autoritățile de graniță ale statului vecin, polițiștii de frontieră au stabilit că persoanele sunt Valeriu B.E., de 22 ani, și Iurie S., de 26 de ani, ambii cetățeni ai Republicii Moldova, care au trecut înot râul Prut, cu intenția de a se deplasa în Italia pentru a găsi un loc de muncă.

Totodată polițiștii de frontieră au constatat că B.E. Valeriu a mai fost depistat, în 2009, trecând ilegal frontiera de stat. Polițiștii de frontieră i-au întocmit dosar penal lui Iurie S. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de intrare pe teritoriul României, prin trecere ilegală a frontierei de stat, iar lui B.E. Valeriu sub aspectul săvârșirii infracțiunii de intrare pe teritoriul României, prin trecere ilegală a frontierei de stat, de către străinul căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau ședere în țară.

Cercetările continuă pentru stabilirea tuturor persoanelor implicate în sfera infracțională.

Teodora Miron

**Votează!
Arată că
îți pasă!**

Mesaj către viitorul Primar!

Stimate domnule STAN

Am fost mândri ca suntem gălățeni, atunci când Oțelul a devenit campioană. Și am simțit că de aici va veni trezirea unei conștiințe colective, care să readucă Galațiul pe locul meritat între orașele tarii.

Ne doare să vedem cum alte orașe se dezvoltă și construiesc frumos, iar Galațiul se transformă într-un târg urât și depopulat, în care **nu există** o idee de urbanism și o viziune pentru viitor.

În orașul acesta se construiește după un plan?

Are Galațiul un arhitect?

Doare pe cineva aspectul de China Town al bulevardelor?

Care mai este centrul urbei? Ce fel de centru fără trafic pietonal, pustiu de-a dreptul după ora 17.

Am pierdut în favoarea altor orașe toate centrele de decizie regionale care funcționau aici: electricitate, gaze, telecomunicații, CFR etc.

În felul acesta și **copiii noștri** care își vor dori să urmeze o profesiune mai specializată, vor trebui să plece către acele orașe.

Mai urmează și regiunea administrativă, cu capitala la Constanța?

Politicienii locali nu au viziune? Nu avem trecere la colegii de partid când suntem în guverne? Nu avem patriotism local?

De astăzi, de aici trebuie pornit. Galațiul a fost doar o oportunitate pentru reprezentanții săi, fără ca ei să se aducă vreun bine comunitarii care i-a ales.

Și de multe ori nici nu știm să alegem...

Trebuie ne cunoaștem istoria de până acum ca să ne putem scrie istoria de aici înainte.

Ar trebui trasat un parcurs cu obiective de atins valabil dincolo de interese particulare, de partid sau de grup, chiar dacă pe moment nu avem resursele necesare.

Vă doresc succes în alegere și să ne redați mândria și demnitatea Galațiului.

Hai Galațiul!

Cu stimă,

O. Patriche

ȘTIRI DE WEEKEND

Vedem...

"Fără cale de-ntors"

Un băiat este ucis într-un accident de mașină, iar șoferul fuge de la locul faptei. Acesta n-a lăsat nicio urmă, dar tatăl victimei, ajutat de mass-media, nu-și găsește liniștea până când nu-l descoperă și nu-l aduce în fața justiției. O serie de evenimente neferice și un sistem juridic contaminat de influența opiniei publice vor duce la condamnarea unui om nevinovat. Prinși într-o plasă țesută de soartă și de decizii disperate, acești oameni vor fi puși în fața vinei, a responsabilității și-a unei nevoi acute de izbăvire, într-o spirală din care nu există întoarcere.

Citim...

"Licitația lui Flan"

Romanul „Licitația lui Flan”, de Gayle Brandeis, este despre pasiune și consecințele ei, despre identitate și responsabilitate.

Situată în perioada următoare atacurilor de la 11 septembrie, acțiunea este marcată de problemele sociale și politice ale acelor momente, dar dincolo de ele autoarea oferă un tablou colorat și profund uman. Cu har, umor și cu multă sinceritate, scrutează pe ascuns sufletul unei femei și al comunității ei și ne arată că nu diferențele dintre noi ne despart, ci faptul că ascundem deliberat acele calități care ne leagă.

Flan Parker este derutată. Soțul, adorabil, dar ghinionist, pierde vremea încercând să-și termine teza de doctorat, copiii sunt din ce în ce mai greu de stăpânit și activitatea ei de suflet - licitațiile de mărunțisuri pe care le ținea pe peluza din fața casei - este suspendată de autoritățile locale. Motivul este un fals conflict cu vecinii, un fascinant cuplu din Afghanistan. Interesul ei și dorința de a se apropia și de a le înțelege tragedia, ascunsă sub burka femeii, vor fi însă plătit scump.

În această seară

Zece ani la Romanian Music Awards

În acest an, Romanian Music Awards împlinește 10 ani de existență și sărbătorește astăzi, în Piața Mihai Viteazul din capitala Olteniei, de la ora 19.00.

"Romanian Music Awards a ajuns într-un moment-cheie: cea de-a X-a ediție. Timp de 10 ani am avut pe scenă cele mai mari nume ale industriei muzicale românești și internaționale, dar anul acesta vom depăși toate barierele, pentru a oferi un eveniment de excepție, bine pus la punct, care să se întipărească

în istoria muzicală drept cel mai exclusivist eveniment de gen organizat până acum în România", a declarat Giovanni Francesco, General Manager al Music Channel.

Și în acest an cei mai buni artiști ai momentului vor avea șansa să câștige unul dintre trofeele Romanian Music Awards, prin intermediul votului deschis publicului. Sunt așteptați și în acest an peste 35 de artiști, 50.000 de participanți și milioane de telespectatori. Romanian Music Awards promite a fi o gală aniversară care va cuprinde momente reprezentative ale muzicii românești apărute după 1990 și până în prezent.

În acest sens a fost deja anunțată prezența celor de la 3Sud Est, L.A. și N&D.

Show-ul va fi prezentat de CRBL și Elena, soția lui, iar dintre artiștii care au anunțat deja că vor urca pe scenă îi amintim pe Alex Velea sau pe Smiley care a pregătit un videoclip bestial care îi va surprinde pe toți.

Romanian Music Awards este organizat de Music Channel și Radio 21, cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local al Municipiului Craiova.

Care sunt nominalizații

Nominalizările la Romanian Music Awards au fost anunțate de două săptămâni și au strâns mai mult de jumătate de milion de voturi. Iată care sunt nominalizările din acest an:

BEST ALBUM:

- ▶ Alexandra Stan - Saxobeats
- ▶ Direcția 5 - Beautiful jazz duets
- ▶ Guess Who - Tot mai sus
- ▶ Inna - I Am The Club Rocker
- ▶ LaLa Band - LaLa Love Song

BEST DANCE:

- ▶ Deepside Deejays - Stay with me tonight
- ▶ Fly Project - Musica
- ▶ Inna - WOW
- ▶ Laurențiu Duță feat Andreea Bănică - Shining Heart
- ▶ Liviu Hodor feat Mona - Sweet Love

BEST FEMALE:

- ▶ Alexandra Stan - 1.000.000 (feat Carlprit)
- ▶ Andreea Bănică - Electrified
- ▶ Antonia - Marionette
- ▶ Delia - Dale
- ▶ Inna - Un Momento (feat Juan Magan)

BEST VIDEO:

- ▶ Celia feat Kaye Styles - Is it love
- ▶ Dj Project & Adela Popescu - Bun Rămas
- ▶ Laurențiu Duță feat Andreea Bănică - Shining Heart
- ▶ LukOne & deMoga feat Liviu Teodorescu - Electronic Symphony
- ▶ Maximilian feat Mefix - Sophie

BEST LIVE:

- ▶ Horia Brenciu ▶ Mandinga
- ▶ Smiley ▶ Voltaj ▶ Vunk

BEST HIP-HOP:

- ▶ Bitza feat Ombladon & Freakadadisk - Nopti albe pentru zile negre
- ▶ Deliric 1 & DOC - Linii de tramvai
- ▶ Grasu XXL feat Guess Who - LaLa Song
- ▶ Maximilian feat Mefix - Sophie
- ▶ Puya - Nimic nu e nou

BEST GROUP:

- ▶ Akcent - I'm Sorry
- ▶ Deepside Deejays - Stay with me tonight
- ▶ Fly Project - Musica
- ▶ Dj Project & Adela Popescu - Bun Rămas
- ▶ Mandinga - Zaleilah

BEST MALE:

- ▶ Adrian Sină - Angel (feat Sandra N.)
- ▶ Alex Velea - Whisper
- ▶ CRBL - Kboom (feat Helen)
- ▶ Dony - Hot Girls (feat Elena Gheorghe)
- ▶ Puya - Nimic nu e nou

BEST NEW ACT:

- ▶ Alex Mica - Dalinda
- ▶ Allexinno feat Starchild - Senorita
- ▶ Mihai Ristea - Sexy Eyes
- ▶ Shift feat George Nicolescu - Viața-i de vină
- ▶ Sore - Love is music

BEST POP:

- ▶ Akcent feat Sandra N - I'm sorry

BEST SONG:

- ▶ CRBL feat Helen - Kboom
- ▶ Laurențiu Duță feat Andreea Bănică - Shining Heart
- ▶ Mandinga - Zaleilah
- ▶ Vunk feat Antonia - Pleacă
- ▶ Maximilian feat Mefix - Sophie

BEST DJ:

- ▶ Deepside Deejays - Stay with me tonight
- ▶ DJ Sava - Free (feat Andreea D)
- ▶ Liviu Hodor - Sweet Love (feat Mona)
- ▶ Nick Kamarera - Get A Life (Mama Yette) feat Alinka
- ▶ Tom Boxer - Deep in love (feat Morena & J. Warner)

BEST ROCK:

- ▶ Keo feat Dru - Take it easy
- ▶ Les Elephants Bizarres - Smile
- ▶ VAMA - Copilul care aleargă către mare
- ▶ Voltaj - Dă vina pe Voltaj
- ▶ Vunk feat Antonia - Pleacă

BEST WEBSITE:

- ▶ andadamofficial.com
- ▶ andramusic.ro
- ▶ andreeabanica.com
- ▶ inna.ro
- ▶ smileyonline.ro

Andreea Bănică

Emoții mari la Romanian Music Awards

În această seară, de la ora 19.00, va începe cea de-a zecea ediție a Galei Romanian Music Awards. Campioană la numărul de nominalizări la ediția din acest an a galei Romanian Music Awards, Andreea Bănică așteaptă cu nerăbdare evenimentul, pregătind foarte multe surprize pentru fanii ei. "Am mari emoții de fiecare dată când urc pe scena RMA. Am multe momente preferate de-a lungul anilor de la acest eveniment", a declarat solista. Blonda se bucură de cinci nominalizări și mai mult ca sigur că va pleca acasă cu mai multe premii.

Știați?

Ce reprezentau statuile moai

De-a lungul timpului, cercetătorii au lansat diferite ipoteze referitoare la scopul misterioaselor statui de pe Rapa Nui. Unii au susținut că statuile ar fi reprezentările artistice ale unor zei, alții au lansat teorii fantastice, conform cărora acestea au fost inspirate de extraterestri. Indiciile ce aveau să permită dezlegarea acestui mister au provenit din limba vorbită pe Rapa Nui.

Pe lângă „moai”, localnicii obișnuiau să se refere la statuile de pe insulă prin sintagma „arena ora ata atepuna”, însemnând „fața vie a strămoșilor noștri”. Studiind fragmentele de coral descoperite pe insulă, cercetătorii și-au dat seama că acestea se potrivesc perfect în scobiturile concave situate în dreptul orbitelor statuiilor. Astfel, oamenii de știință și-au dat seama că statuile fuseseră dotate cu ochi din coral, ceea ce le făcea să pară aproape vii, justificând denumirea de „fața vie a strămoșilor noștri”.

Cercetătorii au concluzionat că statuile fac parte din tradiția polineziană de adorare a strămoșilor, fiecare dintre ele fiind reprezentarea unui șef de trib din trecut. Statuile erau amplasate pe platforme înalte, intitulate „ahu”, situându-se astfel între zei și oameni, și erau îndreptate cu fața spre interiorul insulei, ca să poată cuprinde totul cu privirea lor protectoare.

Se crede că puterea socială și economică a unui șef de clan se măsura în numărul de statui moai aflate deasupra mormintelor familiei, astfel că exista o veritabilă concurență între șefi. De aceea, pe insulă se găsesc statui de dimensiuni între 3 și 8 metri înălțime, în funcție de importanța șefului de clan care le-a construit.

Insula Paștelui

Misteriosul „buric al Pământului”

În mijlocul Pacificului de Sud, la 4.025 de kilometri distanță de coasta de vest a Americii de Sud și la 4.185 de kilometri de Tahiti, se află cea mai izolată fâșie de pământ locuită de oameni: un triunghi misterios, format din 163 kilometri pătrați de rocă vulcanică, cunoscut sub numele de Insula Paștelui.

Numele i-a fost dat de Jakob Roggeveen, amiralul olandez care a zărit-o în duminica de Paște a anului 1722, însă insula a purtat cel puțin alte două nume. Localnicii îi spuneau Rapa Nui – marea Rapa – în comparație cu insula Rapa, ce se întindea pe o suprafață mai mică. Legenda spune că atunci când primii oameni au ajuns pe insulă, regele acestora i-a dat numele Te-Pito-o-te-Henua, adică „buricul Pământului”.

Descoperirea insulei și a statuiilor moai

Expediția olandeză din 1722 a petrecut doar o zi pe Rapa Nui, însă navigatorii din Țările de Jos au întocmit o descriere detaliată a insulei și a localnicilor pașnici și prietenoși. Relatării lui Roggeveen menționau o insulă aproape lipsită de copaci, pe care trăiau aproximativ 3.000 de persoane ce vorbeau o limbă necunoscută.

Cea mai interesantă descoperire a exploratorilor olandezi a devenit celebră în întreaga lume: statuile gigantice, din piatră, situate de-a lungul insulei. Sutele de statui ce se găseau în aproximativ 50 de situri de-a lungul insulei i-au șocat pe exploratorii olandezi, care credeau că descoperiseră o populație primitivă și nu înțelegeau cum ar fi putut aceasta să realizeze misterioasele statui. Locuitorii insulei nu cunoșteau tehnologia roții, nu aveau instrumente din metal și nici animale cu care să lucreze pământul.

Imposibilitatea de a înțelege cum o populație aparent primitivă a reușit să realizeze niște sculpturi gigantice a făcut ca misterul Insulei Paștelui să ajungă celebru în lumea întreagă. Relatării olandezilor aveau să facă înconjurul lumii, iar legenda a evoluat de-a lungul anilor. Aveau să treacă 50 de ani până la sosirea altor străini

pe țărmul micuței insule triunghiulare. Astăzi, la aproape trei secole de la descoperirea Insulei Paștelui de către exploratorii occidentali, oamenii de știință au reușit să ofere răspunsuri la câteva dintre enigmaticele rămase în urma acestei civilizații îndepărtate.

De unde au venit locuitorii Insulei Paștelui?

În anii '50, faimosul explorator Thor Heyerdahl a lansat o ipoteză conform căreia locuitorii Insulei Paștelui proveneau din America de Sud, cel mai apropiat continent. Pentru a-și susține teoria, Heyerdahl a lansat o expediție spre Polinezia la bordul lui Kon-Tiki, o plută primitivă din lemn de balsa, numele său fiind o altă denumire sub care era cunoscut zeul-soare din cultura Inca, Viracocha.

Expediția Kon-Tiki a pornit pe 28 aprilie 1947 din portul peruan Callao, ajungând în 101 zile în atolul Raroia din arhipelagul Tuamotu, aflat la 6.980 de kilometri distanță. Expediția a demonstrat că aceste plute primitive erau suficiente de bune pentru a permite oamenilor să ajungă pe Insula Paștelui pornind din America de Sud.

Ipoteza lui Thor Heyerdahl contrazicea însă teoria susținută de numeroși alți oameni de știință, care considerau mai probabil că Insula Paștelui să fi fost populată de oameni veniți dinspre vest, din Polinezia. Deși majoritatea datelor arheologice și lingvistice îl contraziceau pe Heyerdahl, ipoteza sa a continuat să fie luată în considerare. Timp de mai multe decenii a fost imposibilă descoperirea unor dovezi care să încline balanța în favoarea unei teorii, însă recent acest lucru a fost posibil datorită analizelor genetice moderne.

Analizând ADN-ul extras din scheletele descoperite pe Insula Paștelui, oamenii de știință au descoperit un marker genetic unic, ce există doar în ADN-ul oamenilor din Polinezia. Această descoperire a reprezentat dovada fermă că cei ce au colonizat Rapa Nui au fost descendenții marinarilor polinezieni, Insula Paștelui fiind cel mai estic teritoriu cucerit de acești extraordinari navigatori.

Datarea cu carbon a indicat că polinezienii au colonizat Insula Paștelui în jurul anului 1200 e.n. Cu timpul, civilizația de aici s-a dezvoltat cu ajutorul pescuitului și al agriculturii, în perioada sa de vârf insula găzduind 12.000 de persoane, de trei ori mai multe decât astăzi.

Cum au fost realizate și transportate misterioasele statui?

Mai bine de 95 la sută din blocurile de piatră din care au fost sculptate statuile de pe Insula Paștelui provin din cariera Rano Raraku. În acest crater vulcanic au fost realizate toate statuile moai, aici găsindu-se și astăzi peste 300 dintre ele.

Dovezile arheologice indică faptul că statuile au fost realizate de-a lungul a sute de ani, iar faptul că stilul s-a menținut pe durata acestei perioade îndelungate sugerează că arta cioplitorilor s-a transmis în cadrul unei bresle de sculptori.

Totuși, anumite trăsături ale statuiilor s-au modificat în timp: datarea elementelor de mediu în care au fost descoperite statuile (fiind imposibilă datarea lor directă) sugerează că acestea au devenit, în timp, mai mari. Oamenii de știință cred că sculptarea unor statui tot mai mari a fost rezultatul concurenței între diferitele clanuri de pe insulă. De asemenea, anumite statui au în vârf un „pukao” – un moț de culoare roșie – din piatră vulcanică. Cercetătorii cred că acest moț reprezintă un element estetic adăugat spre finalul civilizației de pe Insula Paștelui.

Oamenii de știință estimează că sculptarea unei statui, folosind doar dalte de piatră, ar fi durat câțiva ani. Realizarea sculpturilor moai nu este, însă, aspectul cel mai misterios al acestor monumente unice, ci transportarea lor. Sute de statui realizate în cariera Rano Raraku au fost amplasate de-a lungul Rapa Nui, peste văi și dealuri și la distanțe de 15 kilometri. Câteva dintre statuile realizate aici cântăreau și 80 de tone, adică de două ori mai mult decât cele mai mari pietre descoperite la Stonehenge.

Din cele 887 de statui ciopl-

te pe Insula Paștelui, 540 au fost transportate din carieră, o realizare incredibilă pentru o civilizație primitivă, dotată doar cu instrumente din piatră. Legenda locului spune că statuile au „mers” din carieră până la platformele situate de-a lungul insulei, iar cercetătorii au interpretat acest mit drept un indiciu al faptului că statuile au fost transportate în picioare. De altfel, de-a lungul insulei se găsesc zeci de moai abandonate și sparte în bucăți, iar cercetătorii afirmă că statuile nu s-ar fi spart astfel dacă erau transportate în poziție orizontală.

Principala ipoteză referitoare la modul în care au fost transportate statuile sugerează folosirea a sute de trunchiuri de copac. Alți cercetători cred că este posibil ca acestea să fi fost transportate pe roci sferice. Niciuna dintre teoriile enunțate de oamenii de știință nu poate fi susținută de dovezi istorice clare, astfel că misterul modului în care au fost transportate statuile de-a lungul insulei rămâne nedescifrat de știința modernă.

Totuși, o ipoteză lansată anul trecut de doi cercetători în urma unor studii efectuate la fața locului pare să fi lămurit misterul. Un experiment realizat pe insulă de către Terry Hunt și Carl Lipo a arătat că statuile pot fi mutate în picioare de către 15-20 de persoane. În studiul realizat de cei doi cercetători s-a demonstrat că statuile pot fi transportate la fel ca un frigider: prin clătinarea lor repetată, dintr-o parte în alta, pe drumurile construite de localnici. Această ipoteză pare să explice legenda „statuiilor care merg”, arătând cum ar fi putut lua naștere acest mit referitor la deplasarea misterioaselor statui.

(va urma)

Aromă, savoare și culoare

Busuiocul indian - regele ierburilor

Busuiocul Indian (Tulsi) face parte din familia mentei și există în două variante: roșu și verde, diferite mai degrabă prin culoarea tulpinilor decât prin cea a frunzelor; busuiocul indian roșu are un miros mai puternic.

Gastronomie

Gustul busuiocului indian este picant și puțin astringent, asemănător cu cel al cuișoarelor, mai condimentat decât busuiocul original și cu un miros mult mai puternic decât acesta.

Se utilizează aproape exclusiv în stare proaspătă. Având un gust destul de puternic, atât picant, cât și astringent, înainte de a fi folosit este prudent să se rupă o bucată de frunză și să se mestece, pentru a aproxima într-un fel cantitatea ce se adaugă în mâncare.

Poate fi adăugat la sosuri, la condimentarea cărnii sau pentru preparatele din legume ori salate, poate fi folosit eficient atât dimineața, la dejun, cât și la prânz sau seara.

Gustul picant al frunzelor face ca ele să fie folosite în bucătăria indiană, thailandeză și indoneziană la stir-fry-uri și curry-uri. Comportarea sa este asemănătoare cu cea a busuiocului mediteranean; se adaugă la sfârșitul prelucrării termice deoarece expunerea îndelungată la temperatură îl face să-și piardă aroma și gustul.

Busuiocul indian nu poate fi substituit cu niciun alt tip de busuioc.

Cosmetică

Uleiul esențial se folosește în cosmetică, dar și ca repelent pentru țânțari.

Beneficii pentru păr: protejează și hrănește scalpul, ajută la tratamentul mătreții, precum și în cazul dermatitei de scalp. Se amestecă pulberea de Tulsi cu apă pentru a forma o pastă semilichidă, care se aplică pe scalp. Se folosesc 2-3 lingurițe, în funcție de lungimea părului. Nu este nevoie de șampon/balsam suplimentar.

Piele uscată, acnee, psoriazis - pudra de Tulsi se amestecă cu apă florală de trandafir sau apă plată pentru formarea unei paste care se folosește ca mască.

Pentru tenul gras, pudra de Tulsi se amestecă cu suc de lămâie și miere și se întinde pe față lăsându-se să acționeze 5 minute; se clătește cu apă rece.

Medicină

Tulsi are proprietăți dezinfectante, antibacteriene, antiinflamatoare și imunostimulatoare. Datorită aromei și gustului deosebit, planta

este privită ca un elixir al vieții și ca un promotor al longevității.

Întărește sistemul respirator – un decoct din frunze cu miere și ghimbir este un remediu eficient pentru bronșite, astm, gripă, tuse și răceală.

Inflamarea gâtului: ceaiul din busuioc indian poate fi consumat ca băutură în cazul durerilor în gât sau pentru gargară; de asemenea, ceaiul obținut prin fierberea frunzelor de busuioc indian cu sare și cuișoare asigură o calmare imediată a gâtului.

Are un efect calmant și alungă stresul – se recomandă mestecarea a 12 frunze de busuioc, de două ori pe zi; preventiv, poate fi utilizat și de persoanele sănătoase.

Pentru reducerea transpirației abundente, se recomandă mestecarea unei frunze proaspete zilnic, timp de două săptămâni.

Reduce febra: extractul de frunze de busuioc în apă curată se consumă o dată la 2-3 ore. Între ele se poate lua câte o înghițitură de apă rece; este foarte eficient în special la copii.

Mușcături de insecte: planta este un mijloc profilactic sau preventiv și curativ pentru înțepăturile sau mușcăturile de insecte. Se ia o linguriță plină cu suc din frunze de busuioc și se repetă acest procedeu după câteva ore. Sucul proaspăt trebuie să fie de asemenea aplicat pe porțiunile afectate.

Dureri de cap: se prepară o infuzie dintr-o linguriță de plantă la 250 ml. apă; se consumă 2 cani pe zi.

ȘTIATI CĂ?

Planta este originară din India și s-a răspândit în Europa abia în secolul al XVI-lea.

Busuiocul sfânt se găsește sub formă de extract lichid (care poate fi turnat în apă, ceai sau suc) și, de asemenea, în capsule lichide;

Busuiocul indian este folosit încă din perioada vedică; este crescut în ghivece în majoritatea caselor indiene de religie hindusă. Frunzele sale sunt folosite la venerarea zeităților și oferite ca "prasad" (ofrande). Cunoscut și sub numele de "tulsi" sau "tulasi", busuiocul indian este un simbol important al religiei hinduse și un ingredient de primă importanță al medicinei Ayurveda. Se crede că planta echilibrează organismul și înlătură stresul.

Prof. Aurelia Turcescu – Colegiul Economic "V. Madgearu"

**REȚETE
DE WEEKEND**

Supă medicinală care calmează tusea

Un remediu natural foarte vechi împotriva tusei este supa preparată din diferite ierburi, plante și condimente cu proprietăți medicinale. Această metodă funcționează îndeosebi în cazul tusei uscate (neasociată cu vreo afecțiune anume) și face minuni pentru sănătate, reprovizionând organismul cu nutrienții de care are nevoie.

În plus, așa-zisa „supă medicinală” restabilește echilibrul de fluide din corp, reglează papilele gustative, ascute apetitul și previne atât infecțiile virale, cât și reacțiile alergice la iritanții din mediul înconjurător (inclusiv crizele astmatice). Nu în ultimul rând, supa miraculoasă grăbește vindecarea după boală și crește absorbția nutrienților.

Ingrediente: 1/2 cană de Tulsi (busuioc indian); 1/2 cană busuioc de coriandru; 1/2 cană mentă; 10 frunze de curry; 2 frunze de betel; 2 căței de usturoi; 1 ceapă; 2 frunze de cimbru mexican (*Plectranthus amboinicus* – denumit și oregano cubanez); 1/2 linguriță de piper; 1 linguriță de Ghee (unt clarificat); 1 linguriță zeamă de lămâie; sare – după gust.

Mod de preparare: Se spală bine toate frunzele; se taie fin ceapa și usturoiul și se călesc cu untul Ghee, după care se adaugă plantele și se prăjesc ingredientele timp de câteva minute. Pasul următor este să adăugi 3 cani de apă, sarea și piperul și să lași totul la fiert 10 minute. Plantele se scot apoi din supă și se dau prin mașina de tocat, până se obține o pastă. Aceasta se adaugă din nou la supă și se fierbe totul încă 2 minute. La final se pune zeamă de lămâie și se servește fierbinte.

CRONICĂ DE CENACLU

Despre o pasăre care se naște din sârmă ghimpată

O iubire hotărâtă ca o *stâncă* într-un câmp de păsării, care împletește rădăcini dincolo de trepte și ziduri, care crește din sârmă ghimpată. Pe cât de sugestive sunt imaginile, pe atât de reușite și de puternice sunt poemele Tatianei Nona Ciofu. Poeta folosește sau se folosește bine de elementele poeziei ei, care reușesc să redea cu forță o trăire, un proces, o întâmplare, o stare. Dacă Violeta Bobe descrie poemele Nonei prin feminitate și iubire, ba chiar prin dulce-gărie, Diana Balmuș vede o poezie puternică, echilibrată, calmă, ce ar exprima o dragoste matură și de loc dulceagă.

Ar putea vorbi, de ce nu, și despre *îmblânzire*, apartinere și protecție, mai subtil, dar și mai implicat, mai trăit, mai dureros, decât a făcut-o, chiar dacă indimenticabil de frumos și de natural, Exupéry. Sunt fiara care te poartă/ prin pustiu/cu degete vii./ Întinsă la picioarele tale/ aștept să îmi rostesci numele/să strigi de nenumărate ori./ până plămâni tăi devin ecou./ Tu crezi că nu te mai aud.../ clipeșc leneși/ și îmi întind grumazul/ privind cum îți ascuți colții de om/ și adorm.../ Visez că alerg înspre tine/ și te dobori/ și tu, zâmbind,/ îmi spui „Gata cu joaca! În cușcă ți-e locul,/ fi cuminte!”/ Și eu nu înțeleg,/ nu vreau să aud/ și fug.../ Încă mai ești,/ încă te port,/ dormi ca un fetus/ desprins, înfășurat/ într-o fiară. (Tatiana Nona Ciofu) Stela Iorga observă o evoluție în expresia lirică, iar dezbaterile metafizică, potrivit acesteia, îi reușește Nonei. „Problematizează sentimentul iubirii mânuind un condei sigur”, a spus Stela Iorga. Simona Toma vede și ea o așezare bună în pagină a poemelor, care curg de la un capăt la altul. Victor Cilincă remarcă faptul că există multă dragoste, dar puțin ritm. Potrivit acesteia, poemele s-ar putea împărți în două feluri: unele cu o structură mai puțin poetică, cu multă proză, și altele care au tendința de a deveni mici bijuterii de genul haiku-ului. Cu toate acestea, tot Victor spune că, pe lângă faptul că ar fi putut fi gândite într-un singur mare poem pentru că lucrează pe aceeași stare, în poemele Nonei există și multe zone/imagini care au mai fost folosite. Anca Șerban Gaiu a criticat că unele zone ar fi prea retorice, forțate, bărbatoase (sânge, oase dezmembrate, tibii) și nu rezonază cu lirica fluidă a restului.

Nicoleta Onofrei

Azi, la 18.00, la sediul cotidianului "Viața liberă", ne va citi Stela Iorga.

Romanul polițist nu este un gen literar, cum mai cred destui, unul "ușor", "inferior" etc., în comparație cu altfel de romane. El are o importanță deosebită în formarea gustului pentru lectură. Dacă basmul este lectura vârstei mici, firesc, povestirea polițistă (modern numită și thriller) este a vârstei preadolescenței/adolescenței, ca și ceea ce numim literatură SF. Există, și în lectură, o etapă pregătitoare, un fel de antrenament, ca în obținerea oricărei performanțe.

Romanul polițist, de asemenea, nu se povestește, deși suportă toate canoanele epicului unde esențială este trama, adică faptele povestite, de aceea nicio cronică literară, mai ales de întâmplare, nu face acest lucru. Aflarea criminalului devine doar pentru cititorul încă neformat,

Ilie Tănăsache: „Parola: «Scarabeul... albastru»

Un thriller rafinat

o ispită, ca multe altele, greu de rezistat. Acest fapt ține de formare, de educare în ceea ce privește actul lecturii. Trebuie să recunoaștem că de prea multe ori auzim, la tinerii prea curioși ori prea nerăbdători cu lectura, întrebarea: "Despre ce este vorba în această povestire?". În acest caz se citește doar ceea ce numim *deznodământ*. Trebuie să recunoștem că nu o dată, pentru astfel de atitudini sunt vinovate chiar unele scrieri slabe, care nu atrag cititorul. Cu romanele sau povestirile polițiste ale lui Tănăsache nu se întâmplă acest lucru, tocmai pentru că accentul nu cade pe schema simplistă a descoperirii autorului crimei și atât.

După acest preambul să trecem la ultimul roman al lui Ilie Tănăsache, care este tocmai unul polițist, intitulat „Parola: «Scarabeul... albastru», roman apărut la Editura Bibliotecii V.A.Urechia, din Galați, „Axis Libri”, 2012. Autorul a mai scris, până acum, încă vreo două, dar și volume în care și-a adunat articolele sale jurnalistice.

Așadar, Ilie Tănăsache și-a împlinit activitatea de-o viață între cea de jurnalist și cea de scriitor. Mulți

au făcut la fel, mai ales în literatura română, unde avem și multe exemple celebre. În alte literaturi, mai ales în cele occidentale pe care le cunoaștem mai bine, specializarea pe genuri este mult mai bine consolidată. Acest fapt nu este nici rău, nici bun, ci doar dă un specific aparte celei române. O astfel de conviețuire conduce și la apariția unor forme hibride, cum ar fi *eseul jurnalist, reportajul literar, inclusiv schița și altele*. La Ilie Tănăsache interferența celor două domenii s-a manifestat și în alt mod. Care ar fi câteva dintre trăsăturile de scriitură care dau farmec și identitate auctorială cărților sale, inclusiv polițiste?

(Poate în primul rînd, abundența dialogului foarte scurt și a monologurilor, inclusiv a multora "interioare" care dau textului o dinamică aparte, un dramatism al evenimentelor sugerat și astfel, dinamism care trimite la discutata legătură cu jurnalisul. Cam așa proceda și Zaharia Stancu, redutabil jurnalist, romancier și original poet. Încă o observație ce ni se pare importantă: un astfel de text seamănă izbitor cu un *scenariu de film* și cred că Ilie Tănăsache aspiră la un

astfel de destin pentru multe din textele sale.

Putem să-i spunem acestei scriituri și *moderne*, după cum moderne sunt și multe din trimiterile sale, (ca informație) la evenimente actuale, cum ar fi cele referitoare la legende despre victimele păianjenului numit "văduva neagră", chestiunile legate de minoritățile sexuale, despre activitățile hacherilor sau despre instrumente și tehnici performante de cercetare criminalistică etc.

Fapt mai rar întâlnit, textul este salvat de la simplitatea genului de multiple demersuri de subtilitate *psihologică*. Vom da doar un exemplu. E vorba de o astfel de funcționalitate, insolită, acordată formulei fatice de adresare, care devine indice al stării personajului.

"- Șeful dumitale, doctore.

«Doctore», nu formula protocolară de până mai adineauri, «Domnule doctor». Pasul ăsta, semn al unei posibile apropieri, îl bucura..."

Concluzia: un roman foarte interesant, original, rafinat al unui scriitor autentic: Ilie Tănăsache.

Dumitru Tiutiucă

Ilie Z. Pleșcan:

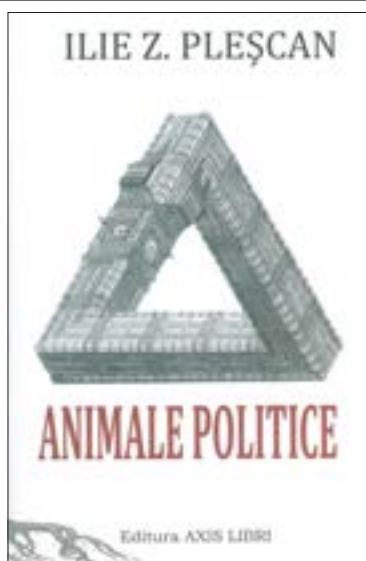
„Animale politice”

Pe 29 mai, scriitorul Ilie Z. Pleșcan a împlinit 60 de ani, iar cu puține zile mai înainte și-a lansat cartea de poezie, „Animale politice”, la Târgul național de carte „Axis Libri”. Apărut la editura aceluiași brand cultural, volumul oferă și traducerea poemelor în franceză și engleză, grație scriitorilor Constantin Frosin și, respectiv, Petru Iamandi. Cartea include 40 de poeme, prezentate în două cicluri: „Rugându-ne” și „Animale politice”. Segmentele sunt ușor diferite ca tonalitate, intensitate, claritate a imaginilor. Un plus de lirism găsim în primul grupaj amintit, un lirism vecin cu tragicul adesea, cu șanse minime de a sprijini regăsirea eului rătăcitor parcă într-o lume nebuloasă, puțin propice trăirii unor sentimente vitale, fertile. Însă anunțând o posibilă speranță. Poate de aici și titlul ciclului de poeme. Iată cum se petrece o „Zi în doi”: „mâinile împletite/capul tău/pe umărul meu/și oglinzile/vorbind dincolo/ de cuvinte/ orașul curgând/ la picioarele noastre/ filmând detașat vedete/ instantanee/ tristețea câțelului șchiop/ jeep-uri urlând nepăsător/ și din off/ ofer mirat nedumerirea/ bucurie și dragoste/ schimbând gânduri/ speranța copilărită în noi/

rugându-ne împreună.” Treptat, suntem introduși în tabloul vieții înălțuntru unui suflet merit să rămână obișnuit, să nu aibă aripi, un tablou dramatic, care e condamnat, parese, la asemenea tușe. De pildă: „tatăl meu este invalid de război/ fratele meu a murit în altul/ eu m-am născut la începutul păcii/ lucrez la marginile orașului/ duminica mă plimb cu familia/ și câteodată seara o fac pe poetul/fetița mea este un copil frumos/ la grădiniță construiește case/ iar desenele animate sunt pasiunea noastră comună/ acasă se joacă cu tatăl meu în scaunul lui rotitor/ din tabloul din salon privește fratele meu/ și mereu copila îi mângâie cuta dintre sprâncene/ înainte de a adormi/ mama ne spune seara/ băiete noi suntem niște oameni simpli/ și apoi după ce schimbă apa la flori/ întotdeauna se culcă și ea.” („Simplă declarație”)

Frustrarea, neputința accedării către visuri, teama față de un mediu ostil și încă alte tonalități poetice (prezente în „Culegătorul”, „Corespondențe inutile” sau în superba zicere poetică „Întoarcerea soldatului rătăcitor”) se regăsesc, mai accentuate, și în celălalt ciclu, „Animale politice”, de data asta însoțite, cred, de o mai clară numire

a celor care împiedică împlinirea destinului sufletesc. Să vedem ce se află în „Magazia cu iluzii”: „magazia aceasta este locul/ unde am început să ne așezăm iluziile/ obiectele de prisos le predăm la intrare/ capul inimii și surșul se confiscă/ iar din fileu se fac constatările/ o turmă de funcționari idiomi/ ne triază după forma spinării/ anumite forme le subtilizează/ pentru viitoarele generații/ iar altele le folosesc drept obiecte/ prietenul meu Val a devenit cuier/ în care parlamentar urbei/ își agață umbrelele colorate/ există anumite coduri/ și astfel lina în suavă fecioară/ cu toată bursa ei de management/ este numai un dicționar de marketing/ încăperile poartă nume de animale/ iar rosturile sunt împărțite/ pe sunete/ dimineața trece toboșarul/ și anunță schimbările/ dacă ai șansa poți deveni un tichet de călătorie.” Am notat și alte poeme care ar putea fi citate: „Semne de primăvară” („...se dau insigne/ primăvara/ iar la primărie s-a licitat/ trierea cioplitorilor/ în curând se va repartiza/ o vază/ în care/ somptuoase/ se vor așeza capete pătrate”), „Scăldată în ciocolată” sau „Altă zi cu alt soare” („... săptămânal doi tipi în halate albe/ ne ridică și ne duc undeva/ un etaj da/ un etaj nu/ și apoi urmează rotația.”) Voi

reda integral „Viza pentru vise” pentru dunga de lumină a speranței, prezentă în final: „dă-mi și mie parte din partea ta/ mâna care mângâie trupul/ inima și înălțuntru frii/ dă-mi limpede cotidian/ nefardat în goana lui/ și ocupă-mă definitiv/ irevocabil și absolut// cântă Lenny Kravitz/ o emisiune tembelă/ stabilește un rol iluzoriu/ și peste noi cad nedumerirea/ și un container de neliniște// există posibilitatea unui happy-end sublim/ în care să câștigăm/ viza pentru visele noastre/ și speranța ne sparge genuchii.” Înainte de a încheia trebuie numiți autorii ilustrațiilor: **Daniel George Pleșcan** (pentru primul ciclu) și cunoscutul artist **Florin Doru Crihană** (prezent cu desene foarte inspirate în grupajul al doilea).

Dan Plăeșu

Animale nou apărute în România (VI)

Coregonul (Coregonus lavaretus maraenoides)

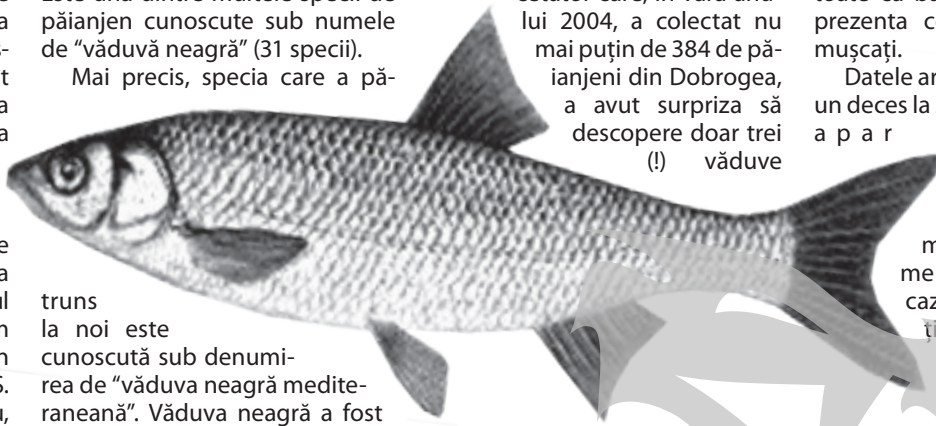
Dacă la începutul secolului XX am tot importat specii de pești de la americani, intrarea ulterioară a României în sfera de influență a fostului imperiu sovietic s-a reflectat până și în speciile de pești aflate "la modă" în anii stalinismului. Așa s-a întâmplat și în cazul coregonului, o specie din familia păstrăvilor, cu toate că, prin trupul său fusiform și aspectul său general, amintește mai degrabă de hering. Aventura sa în apele noastre începe în anul 1956, odată cu eliberarea unui prim lot de exemplare adus tocmai din lacul Ciudskoe aflat în fosta URSS. Coregonul are corpul argintiu,

nou pătruns în fauna României. Este una dintre multele specii de păianjen cunoscute sub numele de "văduvă neagră" (31 specii).

Mai precis, specia care a pă-

truns la noi este cunoscută sub denumirea de "văduvă neagră mediteraneană". Văduva neagră a fost

cu românii. Spre exemplu, un cercetător care, în vara anului 2004, a colectat nu mai puțin de 384 de păianjeni din Dobrogea, a avut surpriza să descopere doar trei (!) văduve

fără pete sau puncte, iar în perioada de reproducere, solzii săi sunt mai strălucitori. Lungimea medie este de 50-60 cm, iar greutatea de 2-3 kg. Este un salmonid care îndrăgește apele dulci și stătătoare. Reproducerea are loc în lunile noiembrie-decembrie. Dacă puii se hrănesc îndeosebi cu larve de țânțari și alte organisme zooplantonice, adulții au un comportament de prădător prin excelență, hrănindu-se îndeosebi cu pești de talie mică. Este considerat foarte valoros pentru industria piscicolă, coregonul având o carne deosebit de gustoasă, foarte asemănătoare cu a păstrăvului.

Păianjenul Văduva Neagră (Latrodectus tredecimguttatus)

lata că am ajuns și la ultimul dar cel mai periculos invadator

menționată pentru prima dată în arahnofauna (fauna de păianjeni) României în anul 1963, când cercetătorul I. Vintilă a descoperit primul exemplar în preajma localității C.A. Rosetti din Delta Dunării. Trei ani mai târziu, un alt exemplar este colectat pe insula Popina din Lacul Razim, iar un al treilea în anul 1968, tot în Delta, lângă Periprava. Invazia începuse. Epopeea celui mai periculos

păianjen european în România este considerată de oamenii de știință drept încă o dovadă clară a fenomenului de încălzire globală din ultimii ani, deoarece această specie este, prin definiție, una iubitoare de căldură. În ciuda știrilor alarmiste destinate să înspăimânte românii de pe litoral în fiecare vară, temuta văduvă neagră nu a pornit un război personal

negre între aceștia... Cu toate astea, putem vorbi fără doar și poate, de o extindere a arealului acestei specii emblematice de păianjen. Dacă în urmă cu 50 de ani se întâlnea aproape exclusiv în Delta Dunării, în intervalul de ani scurs de atunci până în prezent, văduva neagră a fost semnalată

litoralului Mării Negre precum Histria, Agigea, Eforie Nord, Eforie Sud, Techirghiol, nordul satului 2 Mai și pădurea Hagieni. În ciuda isteriei declanșate de mass-media, nu este un

păianjen cu potențial mortal, cu toate că bătrânii și cardiicii pot prezenta complicații dacă sunt mușcați.

Datele arată că se înregistrează un deces la 200 de cazuri. Durerile apar la câteva ore de la mușcătură și se extind de la locul mușcat spre întreg membrul. Alte simptome include, de la caz la caz, salivă și transpirația abundente, accelerarea pulsului, amorțeală, furnicături, semnele unei false apendicite, erupții cutanate, stări de confuzie.

Veninul femeiei este periculos,

tă în mai multe localități și stațiuni din apropierea

masculii fiind incapabili să muște. Dihania poate elimina în timpul mușcăturii o cantitate de 3-5 miligrame de venin compus din 12 aminoacizi și câteva proteine, dintre care una are efecte toxice pronunțate. Este ușor de recunoscut, având culoarea neagră strălucitoare, cu câteva pete roșii stridente. Își instalează pânza în formă de pânză sub pietre, printre ierburi sau în adânciturile din sol. Prosperă în perioadele de secetă și este posibil ca, în viitorul apropiat, să o întâlnim și în sudul Moldovei, al Munteniei și Olteniei, precum și în zona Porților de Fier. Norocul nostru....

QUERMESSA

Femeie și hârtie

Căpitanul Distinguy nu greșise: darurile și femeile oferite îi aduseră prețioasă apă de băut pentru echipajul său sleit. Cartea robului Cervantes bucură ochii căpitanului turc, care nu se arătă însă interesat, ci doar o rostui cu piciorul la marginea celorlalte daruri, cu gândul ascuns să-i fie aproape de la o primă aplecare. Franțuzului, care răsufla ușurat că scăpase de cartea care deținea poate farmece (spre deosebire de turc, el nu știa buche, mai ales spaniolă!), nu-i scăpă însă sclipirea, cât îi trebuie iataganului ca să iasă din teacă, din ochii lui Aziz Reys. O carte! O carte tipărită chiar pe hârtie! Nu din cele în care intra o turmă întreagă de oițe, vreo 300 trebuind ca să fie sacrificate pentru a se da scrisului înflorat o carte nouă, așternută pe fragede pielicele. Hârtia era ca o copilă necoaptă, fragedă, slabă, față de vechile cărți, tăbăcite precum nește muieri bune și pentru desfătare, dară și pentru muncile grele ale casei și bătăturii, sau ca o firavă felucă față de pântecoasa și burzuluia galeră...

Odată cu cartea, Aziz Reys trebui să ia și pe stăpâna cărții, dar fără primejdie pentru conțesă, dată fiind aplecarea pidosnică a comandantului turc. Acesta căută chiar să o iscodească, să afle mai multe despre peripețiile care o făcuseră să-și piardă lumina ochiului, întinându-i frumusețea de, nu-i așa?, de copil... Se îndârji astfel odată cu ea împotriva soțului despot și rău-credicios, de groaza de nescris pentru mâna cea lungă a Inchiziției, se minună în fața nebuliei mîncăului de oameni morți, Maldito, sau a vredniciei hoțului de cafea, căpitanul le Clieu... Apoi, întocmai ca Șeherezada în acea întortocheată poveste, Halima, dona Isabella îi citi turcului din Cervantes, urmând ca, în taina nopții, deindată ce femeia ar fi adormit, căpitanul să cerceteze scrisul acela și cu ochii săi și să se încredințeze astfel că femeia nu smințise nimic din povestea fostului prizonier din Alger. Femeile rămăneau în cabinele negustorilor, care puse să spele, care să gătească sau, cu sila, cu mila, să îndestuleze poftele bărbătești ale stăpânilor vremelnici. Felicidad îi povesti mai târziu, roșind ca niciodată, cum își pusese singură cuțitul la gât, amenințând că își ia viața în blestem, riscând flăcările ladului, numai să nu fie întinată, înduplecând astfel pe neguțator să o îngăduie doar pentru treburile gospodărești. Dar că mai apoi, în zilele care urmară, din milă pentru bietul om, îl ogoise chiar ea singură, așa cum văzuse că fac slujnicele maicii starețe cu paracliserul...

Victor Cilincă
(va urma)

Cele mai ciudate hoteluri din lume

TOP 10

Dormitul în sine poate fi plictisitor; de aceea, atunci când "dormi cu cineva," nu te culci de fapt cu el. Când stai la un hotel, e tot ce ai nevoie, dar nu e mereu ceea ce vrei. Te aștepti să ai room service, mic-dejun inclus, săpun și șampon; plătești de fapt pentru o experiență relaxantă. Pentru unele hoteluri, "experiența" nu se limitează doar la sentimente sau odihnă. Aceste hoteluri au descoperit noi tărâmuri de posibilități, unele care atrag atenția, chiar dacă nu sunt afaceri serioase. Urmează top 10 cu cele mai neobișnuite hoteluri, care te vor ține noaptea treaz pentru a reevalua ideile preconceptuate despre aceste afaceri așa numite "odihnitoare".

Tot din acele timpuri

10. Hanul din parc în formă de câine

Acest han care se află în Cottonwood, Idaho, este în formă de câine de vânatoare.

Deținut de o pereche de artiști artizani, ei pretind că și-au putut permite o asemenea investiție, vânzând sculpturi de lemn în formă de câini, acest loc fiind unul unde orice fantazie a iubitorilor de ani-

male poate deveni realitate. Fiecare idee este legată de câini, de la botnița pe care ți-o poți face singur acasă până la orice mic dispozitiv fixat sau decor.

Există chiar și un magazin de cadouri unde artiștii artizani vând micile lor sculpturi de lemn în formă de câine. Cea mai ciudată parte dintre toate trebuie să fie intrarea din han, care se face printr-o scară din spatele câinelui. Exact în acel loc merge un câine ori de câte ori întâlnește pe cineva nou.

Un lucru interesant: site-ul lor nu menționează politica lor în ceea ce privește animalele, oricât de mult sunt centrați pe această temă.

1. Hotelul Poseidon

Lumile subacvatice, cum ar fi cea a Atlantidei sau cea a jocului video Bioshock sau chiar Star Wars, episodul 1, sunt evocate

de noțiunea de a putea merge, sta și locui sub ocean. Pare o idee utopică sau poate distopică, apa ar trebui să furnizeze singurul refugiu rămas într-o lume condusă de roboți/zombi/paraziți. Dar evadarea poate fi mult mai ușoară, dacă doriți să ocupați un submarin staționar. Un loc liniștit sub mare, pe nume Poseidon, oferă această posibilitate. Se află pe o insulă privată în Fiji, iar cei care merg acolo și rămân pot vedea ființe dumnezeiești atât terifiante, dar și splendide, de pe fiecare parte a hotelului, așa cum fiecare cameră în formă de deget de la picior are unghii-gigant transparente. Acest loc pare perfect pentru cei care vor să facă scufundări, dar un pic mai înfricoșător pentru cei care își amintesc scena dintr-unul din filmele „Jaws” (Fălci), în care un rechin sparge geamul și trece printr-un coridor. Dar acest lucru nu o să se întâmple probabil; de fapt pe site-ul Poseidon puteți citi cât de sigur este, deși rezistența la rechini nu este menționată în mod explicit.

2. Motelul Hobbit

Acesta este un loc real. Și nu, vecinii tăi nu vor fi neobișnuiți de scunzi și păroși și nimeni nu o să te împiedice să mănânci de șase ori pe zi în sala Woodlyn Park. În caz contrar, așa numitul motel

Hobbit este construit exact ca și Shire, orașul hobiților, din cartea lui J.R.R. Tolkien, seria Stăpânul Inelelor. Ușile și geamurile sunt rotunde și camerele motelului sunt adăpostite pe coasta unui deal, dar dat fiind faptul că acest motel este localizat în Noua Zeelandă, unde a fost filmată franciza, are

parte de o promovare mult mai mare.

3. Hotelul de gheață

Acest hotel din Canada este exact ca un uriaș iglu; construit din straturi groase de gheață, singurele încăperi încălzite sunt băile izolate (și există și șeminee în dormitoare). Dacă te întrebi cum un astfel de loc poate rezista tot sezonul, ei bine nu poate.

Durează doar din prima săptămână a lui ianuarie până în ultima din martie. Camerele sunt păstrate la temperaturi sub zero grade, poți dormi pe un pat de gheață, iar dacă nu ai un sac de dormit croit pentru zone arctice, hipotermia este foarte posibilă. Sună distractiv! Chiar și așa, cu numărul de nunți care au loc aici, sună mai mult spectaculos decât practic.

4. Capsulele din Osaka

În Japonia, se știe că spațiul e foarte limitat. În 1979, Kisho Kurokawa a deschis primul hotel cu camere în formă de capsule. Acesta este un hotel compus din camere extrem de mici, dar suficient de mari pentru ca o persoană să poată sta întinsă și să doarmă confortabil. Sunt dotate cu TV, consolă și wi-fi, dar în cameră nu ai voie să mănânci sau să fumezi, iar baia este separată. Capsulele ac-

tea, cu o dimensiune de aprox 2 x 1 x 1.25 m, sunt construite din blocuri modulare din plastic sau fibră de sticlă și sunt suprapuse două câte două, accesul la camera superioară făcându-se printr-o scăriță.

5. Jumbo Stay

Singura funcție a unui avion acum e să dormi în el. În Suedia,

există un hotel în forma unui avion jumbo, în care pasagerii pot dormi în camere private și pot lua cina într-un salon, toate acestea în timp ce avionul este parcat într-un aer-

oport, cu un spectacol constant al sosirilor și plecărilor altor avioane. Locatarii de lux pot dormi chiar și în cabina de pilotaj, însă fără posibilitatea de a face anunțuri stupide, monotone, la intervale regulate prin interfon.

6. Hotelul Alcatraz

Dacă ai visat vreodată să dormi în interiorul unei închisori americane, dar nu ai avut mijloacele penale necesare, acum e șansa ta să o faci (deși mâncarea și cazarea în acest caz nu sunt gratuite). Desigur, luxul este dramatic crescut, camerele arătând ca și cum Ikea și David Lynch au făcut echipă să le mobilizeze. Singura aluzie la viața din închisoare sunt numerele camerelor pictate pe pereți și barele solide verticale ale celulelor. Cine ar fi crezut că un om de afaceri ar dori să își petreacă

de bună voie noaptea într-un loc odată ocupat de un criminal maniac? Chiar dacă întunericul și neliniștea domnesc asupra istoriei acestui loc, o fostă închisoare nu ar putea fi mai rea ca o cameră de cămin.

7. Hotelul-tub

Ca dormitul în interiorul unei doze gigantice de suc, aceste

conducte de scurgere au fost transformate în apartamente de lux, de către austrieci, a căror arhitectură e la fel de subredă ca și arta lor modernă. Acestea nu se rotesc în mijlocul nopții datorită greutateii lor, deoarece sunt făcute din beton solid.

8. Hotelul-capsulă

Te-ai întrebat vreodată cum e să fii răpit de extraterestri sau cel puțin să dormi într-un OZN? Ei bine, aceste minihoteluri construite din resturi de păstăi sunt cel mai apropiat lucru de o astfel de întâlnire de gradul trei. Acest hotel se găsește în Den Haag, Olanda, și poate fi susținut și pe

apă la fel de ușor ca pe pământ. Doar într-un loc unde prăjiturile negre sunt la fel de omniprezente ca șervețelele de hârtie ar putea cineva să se simtă în largul lui dacă ar ieși dimineața din una din aceste capsule să își ia ziarul de dimineață.

9. Ferma Safari și casa musafirilor

Localizată în India, în mijlocul sanctuarului sălbatic Mudumalai, acest complex oferă cazarea în copaci. Îți poți petrece noaptea într-o casă în copaci, construită în mijlocul naturii, așa cum tata construia în curtea din spate una pentru copii. Spre deosebire de proiectul Home Depot făcut de tatăl tău prin care își arăta bărbăția, acest loc este departe de casă, în mijlocul junglei și aduce într-adevăr aceste cabane la viață. La fel ca și maimuțele, elefanții și alte creaturi ale locului pe care le poți întâlni atunci când mergeți la plimbare. Dacă vrei să te simți cu adevărat ca Mowgli la următoarea ta vizită în junglă, acesta este locul perfect.

Jonah Hex

≡ SUA, 2010, film de acțiune

Josh Brolin, nominalizat la Premiile Oscar, îl interpretează pe Jonah Hex, un vagabond cu cicatrice adânci și un vânător de recompense care poate da de urma oricărui nelegiuit. Pentru că a supraviețuit morții, destinul violent al lui Jonah a devenit marfă de mit și legendă - iar acum el se află cu un picior în lumea naturală și cu unul cea "de apoi".

Nu ratați!

Fotbal: Campionatul European 2012 Polonia - Rusia

Transmisiune directă de la Varșovia

Recomandări

Vineri, 8 iunie,

ora 20.30

Vreau să divorțez

≡ reality show

Peste 50 la sută din cuplurile din România și din lumea întreagă își sfârșesc căsnicia în fața unui tribunal. Pornind de la fapte reale, cazuri frecvente de despărțiri dureroase și schimbările din viața familiilor ajunse într-un asemenea impas, emisiunea "Vreau să divorțez" este un reality-show care aduce în prim-plan viața cuplurilor care hotărăsc să se despartă.

Sâmbătă, 9 iunie,

ora 20.15

Inimi furate

≡ SUA, 1996, acț. com.

Denis Leary, care joacă rolul principal masculin, este și autorul scenariului acestei comedii romantice. Leary este Frank O'Brien, un hoț mărunt a cărui prietenă Roz (Sandra Bullock), casieră de meserie, are origini evreiești și vise de a se așeza la casa ei și de a avea copii. Roz vrea să încheie relația cu Frank, lungă de șapte ani, dar îi e frică să facă pasul decisiv. Într-o bună zi de vineri, ea îl însoțește pe Frank la un furt de tablouri, eveniment cu ocazia căruia el îi mărturișește că aceasta va fi ultima infracțiune la care mai participă.

Duminică, 10 iunie,

Pro Cinema, ora 22.30

Furtuna neagră

≡ Canada, 2006, S.F.

Într-o bază militară secretă, mai mulți oameni de știință au făcut o mare descoperire, mai importantă chiar și decât crearea bombei atomice. Invenția cu nume de cod Eruptor este un dispozitiv care supraîncarcă materia neagră și o folosește pentru a schimba structura moleculară a țintei sale, astfel distrugând-o.

Vineri 8 iunie, HBO, ora 20.00

SUA, 2011, film de acțiune SF

Sucker Punch: Evadare din realitate

O incursiune în mintea unei tinere a cărei imaginație o ajută să evadeze din realitatea sumbră în care trăiește. Numai așa, fără constrângeri de timp și loc, este liberă să pornească în aventuri care șterg limita dintre real și fantezie. Întemnițată fără voia ei într-un azil de nebuni, Babydoll (Emily Browning) încă mai visează la o viață normală. Și cum singura speranță la libertate este lupta neîncetată, ea reușește să convingă încă patru tinere aflate în aceeași situație să se alăture. Cu personalități diferite, dar unite de un scop comun, Rocket (Jena Malone), Blondie (Vanessa Hudgens), Amber (Jamie Chung), Sweet Pea (Abbie Cornish) și Babydoll se aliază pentru a scăpa

din mâinile celor care le țin captive. Conduse de Babydoll, tinerele își creează propria lume imaginară, unde pornesc un război fantastic cu tot felul de creaturi terifiante, de la samurai la șerpi uriași, ajutându-se de un arsenal pe măsură. Tot împreună, ele sunt nevoite să hotărăscă ce sacrificii sunt dispuse să facă pentru a rămâne în viață și a continua periculosul joc.

Cu un ajutor nesperat din partea lui Wise Man (Scott Glenn), aventura incredibilă a fetelor le poate reda viețile, însă, doar dacă reușesc să ducă la bun sfârșit provocările primite de la cei care le țin captive: Blue (Oscar Isaac), Madam Gorski (Carla Gugino) și High Roller (Jon Hamm).

Sâmbătă, 9 iunie, Antena 1, ora 20.20

Casino Royale

≡ SUA-Anglia-Germania-Cehia, 2006, film de acțiune

Deși deja la a treia ecranizare, "Casino Royale" în regia lui Campbell a fost primit și aplaudat drept un adevărat lifting al brandului Bond, având o viziune narativă care întrece oricare dintre filmele precedente, în special pentru că arată un Bond mai puțin experimentat și mult mai vulnerabil. Deci cu adevărat uman. Povestea este plasată la începutul carierei de Agent 007 a lui James Bond, adică abia după primirea licenței de a ucide.

Cea dintâi misiune a lui Bond ca 007 îl duce în Madagascar unde este trimis să spioneze un terorist, Mollaka (Sebastien Foucan). Dar lucrurile nu merg

așa cum fuseseră planificate, iar Bond decide să meargă cu investigația mai departe, independent de MI6, pentru a da de urma unei întregi celele teroriste. Informațiile îl duc în Bahamas, unde dă pes-

te Dimitros (Simon Abkarian) unul dintre acoliții lui Le Chiffre (Mads Mikkelsen), bancherul celei mai mari organizații teroriste a lumii, creierul care este pe punctul de a planifica o extraordinară strângere de fon-

duri. Totul va avea loc la un joc de poker cu mize uriașe, pe care Le Chiffre îl va organiza la Le Casino Royale din Montenegro.

MI6 îl desemnează pe 007 să intre în joc și să îl provoace pe Le Chiffre știind că dacă acesta din urmă va pierde, asta va duce la distrugerea organizației sale, iar "M" (Dame Judi Dench) îl pune pe Bond sub ochiul atent al șarmantei Vesper Lynd (Eva Green). La început destul de sceptic în privința calităților lui Vesper, interesul lui Bond pentru ea crește considerabil și se aprofundează pe măsură ce trec împreună prin tot felul de pericole, acțiunea ajungând la un climat greu de imaginat.

Întotdeauna, primii!

Duminică, 10 iunie, PRIMATV, ora 23.30

Între viață și moarte

≡ Canada-SUA, 2008, dramă

Ellie Daly (Amy Acker), o femeie de 28 de ani, este extrem de recunoscătoare după ce a supraviețuit unui accident în care ar fi putut să moară. Se dovedește însă că Ellie a primit nu numai o a doua șansă ci și aptitudinea de a comunica cu morții. La început, femeia este speriată de noile capaci-

tăți, dar își dă seama că talentul său poate ajuta sufletele morților să redobândească pacea și odihna veșnică. Totul se complică când unul dintre suflete n-o lasă în pace pe Ellie rugând-o să-l găsească pe ucigașul său. Femeia este nevoită să dezlege misterul crimei punându-și în primejdie viața.

Aloe vera

Beneficii uimitoare pentru sănătate

Aloe vera este una din plantele minune ale lumii, proprietățile sale fiind foarte bine cunoscute încă de acum aproape 4000 de ani. Abia la începutul secolului al XX-lea oamenii de știință au început să descopere care sunt beneficiile miraculoase ale acestei plante. În prezent, acțiunea sa asupra arsurilor solare, a mușcăturilor de insecte, a tăieturilor sau asupra frumuseții pielii este cea care o face populară. Aloe vera este cunoscută și sub numele de „plantă de prim ajutor” tocmai datorită proprietăților sale. Dar pe lângă acestea, beneficiile acestei plante sunt multe, foarte multe.

Aloe vera conține: proteine, vitamina A, complexul de vitamina B, vitamina C, vitamina E, acizi grași esențiali, aminoacizi, enzime, magneziu, zinc, germaniu.

Stimulează sistemul imunitar

Studiile științifice arată că aloe vera are proprietăți anticancerigene datorită compușilor ei care ajută la stimularea și întărirea sistemului imunitar. Aloe vera crește producția de celule ale sistemului imunitar, le face mai active și, astfel, poate ajuta în combaterea bolilor și în distrugerea celulelor canceroase.

Sursă importantă de antioxidanți și vitamine

Aloe vera are o proprietate pe cât de ciudată, pe atât de interesantă și necesară organismului uman: ea ajută vitamina C, E și alți antioxidanți să fie asimilați mai bine și să ajute corpul datorită faptului că oxigenează foarte bine sângele și îi îmbunătățește calitatea.

Previne cancerul

Un studiu publicat în International Immunopharmacology din 1995 a dezvăluit că aloe vera conține substanțe care stimulează producția de nitriți de oxid care, aparent, au un foarte mare potențial antitumoral.

Reduce inflamațiile

Aloe vera are proprietăți antiinflamatoare, ea fiind folosită cu succes de persoanele care au

dureri cauzate de artrită dar și care suferă de inflamațiile organismului cauzate de consumul de carne, lactate, zahăr, produse prăjite, etc. De asemenea, aloe vera este un bun remediu pentru arsurile provocate de soare, roșeață provocată de acnee sau pentru orice înțepătură sau tăietură.

Vindecă ulcerul, sindromul colonului iritabil și boala Crohn

Polizaharidele întâlnite în aloe vera ajută la îmbunătățirea digestiei, previne și vindecă infecțiile cu fungi, tratează hiperaciditatea și ajută la ameliorarea afecțiunilor precum ulcerul, sindromul colonului iritabil sau boala Crohn.

Rol antibacterian

S-a demonstrat științific că aloe vera are proprietăți antibacteriene, ea fiind cu succes folosită împotriva bacteriilor și ciupercilor. Datorită acidului caprilic pe care îl conține, aloe vera combate afecțiunile cauzate de fungi și reglează ritmul de înmulțire al acestora (de exemplu, este un tratament bun pentru candidoză).

Menține pielea frumoasă

Aloe vera este unul din cei mai folosiți compuși din industria cosmetică datorită proprietăților sale benefice asupra pielii. Ea hidratează pielea, o hrănește, accelerează procesul de regenerare a țesuturilor și o face fină. Poate fi folosită în loc de cremă dar și intern pentru că acțiunea sa detoxifiantă se va vedea imediat în strălucirea și sănătatea pielii. Aloe vera este cunoscută pentru tratamentele eficiente pentru acnee, vergeturi, revigorarea pielii capului și îndepărtarea mătreții, estomparea ridurilor, hidratare, calmarea inflamațiilor etc.

Reglează nivelul de zahăr din sânge

Este, așadar, un bun tratament pentru diabetici. Un studiu realizat a scos la iveală faptul că la o serie de persoane care aveau diabet și au ținut o cură de 3 luni cu aloe vera s-a constatat că nivelul de zahăr din sânge a scăzut foarte mult.

Subțiază și oxigenează sângele

Aloe vera ajută organismul în procesul de alcalinizare, așadar reduce aciditatea din sânge cauzată de un consum mare de produse animale. Acest proces ajută la subțierea sângelui și la o mai bună oxigenare a întregului organism.

Este un bun revitalizant

Aloe vera este perfectă pentru oamenii care se recuperează după operații, boli, oboseală fizică sau psihică pentru că ajută în procesul de refacere a organismului, hidratează, hrănește și ajută la o mai bună funcționare.

Nivelul de colesterol poate scădea

Administrată intern, aloe vera îmbunătățește calitatea sângelui, reducând astfel nivelul zahărului din sânge, al colesterolului și al trigliceridelor.

Cum se administrează aloe vera?

În prezent, există mai multe forme în care întâlnim aloe vera: capsule, gel, vin, șampon etc. În general se folosește gelul care este un lichid translucid, cu gust amar și care este extras din frunzele cărnoase ale plantei.

Acest produs poate fi cumpărat din farmaciile naturiste. În funcție de boala sau de tratamentul pe care doriți să îl urmați, consultați prospectul. Nu se cunosc contraindicații ale consumului de aloe vera.

Întrebări

Obișnuiești să consumi batoane proteice la gustare?

Un lucru pe care încercă Dr. Oz să-l explice în cadrul emisiunii este tocmai faptul că aceste batoane au proteine prelucrate, prin urmare diferă foarte mult de cele care se regăsesc în mod natural în diverse alimente. Deoarece dieta de zi cu zi este destul de bogată în proteine, Dr. Oz recomandă să eviți consumul acestor batoane, deoarece au un conținut bogat de zaharuri și grăsimi.

Bei multe fresh-uri sau sucuri din fructe?

Știi că sucurile carbogazoase trebuie să iasă din meniul tău dacă vrei să slăbești. Însă, un alt lucru de care trebuie să ții cont este obiceiul de a consuma fresh-uri. Aceste sucuri din fructe stoarse sunt bogate în fructoză, de aceea este recomandat să bei doar un pahar pe zi, fără să exagerezi. În schimb poți să consumi ceaiuri neîndulcite din plante medicinale, limonadă îndulcită cu puțină miere, apă plată sau ginerată.

Nu te arunca pe mâncare imediat ce ai terminat cura de slăbire!

Ești la finalul curei de slăbire, însă nu înseamnă că trebuie să te arunci pe toate alimentele nesănătoase pe care le consumi înainte. Foarte multe persoane care urmează o cură de slăbire tind să nu mai țină cont de planul alimentar odată ce se apropie de finalul programului. Foarte greșit, spune Dr. Oz care susține că ar fi de preferat să integrezi obiceiurile sănătoase în stilul tău de viață și să nu uiți de ele de îndată ce ai terminat cura de slăbire.

Discipol
al clasicismului

Reconstituie culoarea rurală

Iorga este un discipol al clasicismului; vers de respirație largă, hugoliană, romantic și pe cât cu puțință retoric, sonor, deoarece oratorul nu putea fi separat de reverberațiile lirice. Uneori Iorga pare un Alecsandri, iubitor de bucolica horațiană, campestră și pastelată. Nu mai seamănă cu Iorga învățat în tonuri și declamații, cu explicații stufoase, încât numai specialistul poate să le parcurgă. Alteori, Iorga este ca Eminescu - un revoluționar - îndrăgostit parcă de steagul „fie el și roșu”, cum se exprimase el însuși fără a-și da seama că în fond era nu eminescian-naționalist, așa cum fuseseră mai toți poeții de la „Contemporanul”. Omul critic și politic care denunța curentele moderniste sau le intuia în ore de amărăciune se arată rând pe rând parnasian, simbolist, cu imagini izbitoare, deoarece în Iorga dormita un mare liric, amator - în fond - de orice fel de poezie, deși în aparență se arăta ca și momerialistul...

În „La câmp”, de pildă, tiparul pastelat e al lui Alecsandri, dar ultima terțetă pare a fi izvorâtă din Baudelaire... În „Tirol”, „Răsărit de soare”, „Câmp de luptă”, „muntele” „Vis și lume” sunt impregnate de timbrul și de peisajul lui Vasile Alecsandri și sensibilității proprii: „Și ca dansul lumea trece, pasul ei greoi și-l poartă:

Visătorii și poeții sunt în ea ca floarea moartă, prea sensibil ca să ducă sensul aprig al puterii, Prea plâpândă ca să poarte trista salcie a durerii”. În schimb, în alte poezii ca „Egiptul”, „Templul”, „Orientală”, cu toată amprenta lor retorică, demonstrativă și sinceră, se resimte influența lui Eminescu, iar modelele pot fi identificate cu ușurință.

Nu tot așa se întâmplă cu poeziile sale de inspirație clasică. Istoricul a ancorat în realitate - chiar când era vorba de un Ștefan cel Mare sau de o cetate - atmosfera antică. De astă dată, Iorga se manifestă ca un poet de profunzime, iar multe din poeziile sale sunt cu mult superioare colericilor Davidescu sau chiar Marinescu. Iorga, ca și în evocările istorice, știe să reconstituie din câteva imagini un portret sau un tablou, să-i dea culoarea rurală și să-l însuflească într-o seninătate heratiană. „Amfitrită” este o astfel de figurină, extrasă din categoria antică...

„Phoebus, zeul cu lungi sulți și cu tolba sunătoare,

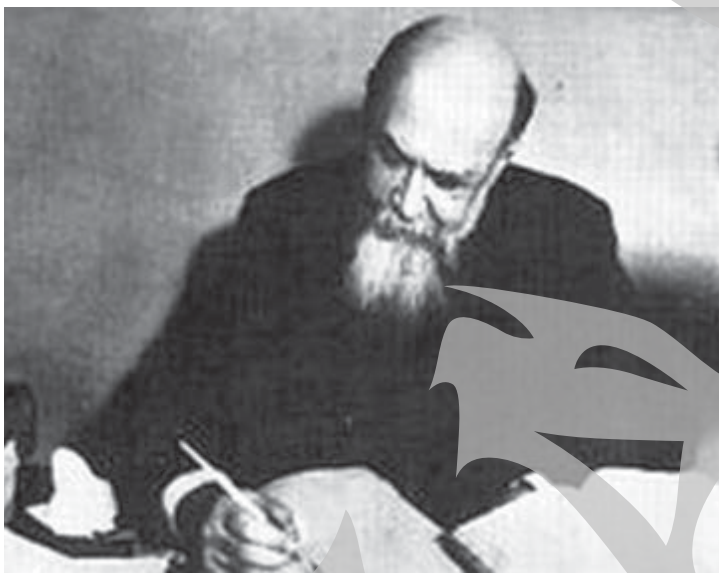
Își cufundă-n valul mării oboșiții ani de foc...” (va urma)

Vasile I. Cataramă

Pagină îngrijită de
Maria Stanciu

Forme teoretice și poetice

Nicolae Iorga - Patriarhul Culturii Române (IV)

La „Sămănătorul” colabora-ză mai mult cu articole de „direcție literară și culturală”, „foarte adesea socială și politică”, „fără caracter de partid”, așa cum de altfel s-a manifestat întreaga activitate ziaristică a lui Nicolae Iorga. Inegal și plin de irascibilitate, el nu a urmărit în viață decât realizarea unui ideal național, imaginar și îndepărtat, proiectat de Eminescu sub forme teoretice și cu încercarea de a fi realizat de Iorga în forme teoretice și în forme poetice. Dar condițiile sociale de la noi erau atât de vitrege și dușmănoase, încât partidele politice au știut să-și însușească numai unele din principiile sale, fără a pune la baza concepției lor politice focurile de atunci bengalice ale lui Nicolae Iorga. Numai în perspectiva timpului, oamenii își pot da seama ce înseamnă chiar bruma de credințe naționale care, oricâte racile ar prezenta, sunt totuși mai bune decât cele streine, propagate pe vremuri de către vrăjitorul Gherea de la Ploiești.

La ușa lui Maiorescu

În „O viață de om” ne povestește o scenă interesantă despre modul cum Maiorescu îi prețuia această activitate. Astfel, Nicolae Iorga s-a prezentat de mai multe ori la ușa lui Maiorescu pentru a fi introdus, însă criticul nu se afla acasă, ca și în cazul lui Ioan Creangă. Într-o seară însă, când lămpioanele aprinse la poartă

guvernului, în ciuda lui A.C. Cuza, care nu este ales. „Am reușit eu singur ca unul care nu aveam în localitate dușmăniile pe care în chip firesc și le căpătase spiritul ofensiv și mușcător al amicului meu, încheind că „s-au găsit desuți cari să coboare și în sufletul domnului Cuza pentru moment, sentimente pe care desigur nu le merita perfectă mea loialitate față de dânsul”.

Urmărea mari revendicări

Iorga însă nu era un șovinist ca A. C. Cuza, ci era un naționalist socialist, care, e drept, urmărea mari revendicări naționale, dar care nu subscrie la programul lui Cuza din 1907 cu „un caracter negativ și exclusivist, relativ, la participarea în viața economică și publică a unei singure categorii de rasă, oricare ar fi sentimentele lor individuale față de ei, de cultura și de idealul nostru”.

Este caracteristică în această privință pentru spiritul tolerant umanitatea lui Iorga, una din scenele consemnate de către G. A. Cuza, când bătrânul Cuza i-a aruncat în față aceste vorbe: „Se cunoaște că scrii la „Adevărul”, îi zice tata. Nu-ți dai seama ce prostie faci, vorbind astfel!”

Între acești doi reprezentanți ai naționalismului de avangardă au fost multe contradicții inerente, uneori temperamentale opuse, iar fraza rostită la noile alegeri pentru balotaj de către Nicolae Iorga: „Mi-ați dat o jumătate de inimă, alegându-mă în parlament, să mi-o dați și pe cealaltă,

trimițând acolo pe prietenul meu Cuza!”, se pare mai izvorâtă dintr-o politică sentimentală decât dintr-una practică, plină de tactică.

Aceste două personalități au fost rând pe rând la putere și oricât s-ar invoca motivul că mafia ori coalițiile nu le-au dat posibilități de conducere, totuși nu s-au remarcat prin nimic revoluționar, pozitiv, care să illustreze lupta lor teoretică.

Opera poetică a lui Nicolae Iorga a fost ignorată cu bună știință, deoarece încrucișarea spaidei polemiste cu cerberii critici contemporani Eugen Lovinescu, G. Ibrăileanu etc. sau discipolii lor Pompiliu Constantinescu, T. Vianu, care - în timp ce Lovinescu, în „Evoluția poeziei lirice” - pomenește de mulți anonimi despre activitatea lirică a lui Iorga, împărtășită uneori cu prea multă larghețe nu se amintește nimic.

E drept că „activitatea” poligrafică a lui Iorga, tendința sa multiformă, de a se prezenta pe toate arealele, ca și inepuizabila sa combustione lirică inundată asemenea unor ape de primenire în toate părțile, în istorie ca și în beletristică, avânta multe spirite contemporane, specializate în domenii restrânse.

Astfel că în urma unei reci analize, obstrucția aceasta poate fi înlăturată, deoarece incandescența lirică a lui Iorga poate fi intuită în multe din poeziile sale, care au în vedere momentul apariției lor”.

(va urma)

Vasile I. Cataramă

Izbucnirea răscoalei din 1907...

Izbucnirea răscoalelor din 1907 îl determină să ia apărarea celor arestați, ca instigator, mai ales că se știa realii instigator. În această vreme, „în atmosfera încărcată de aburii sângelui, cu prizonierii sociali putrezii prin temnițele județene sau scuturați de valurile Dunării”, Iorga candidă la Iași, la colegiul al II-lea, împreună cu A.C. Cuza, unde este ales deputat cu un număr de voturi mai mare decât acela al lui Gheorghe Păun, candidatul

Nevoia de Eminescu

Cuvintele - ca firele de iarbă

Mihai Eminescu (1850-1889) a rămas în istoria Literaturii Române și Universale drept „Lucaful Poeziei Românești”. Inspirată numire despre care cine mai știe astăzi că ea a fost atribuită „Poetului Nepereche” de întâiul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea (1868 - 1939), în lucrarea sa de doctorat „Viața și opera lui Eminescu”.

„Trecut-au anii” de la moartea lui Eminescu (15 iunie 1889), însă trăinicia liricii sale, limba dulce și armonioasă și „Lumina lină” din cuvântul său au accentuat nevoia de Eminescu în viața noastră de români. Ne referim la adevărații români și nu la detractorii care îl ponegresc pe Poet din ce în ce mai mult și care l-au cam scos din programa școlară. „Eminescu este creatorul limbii române literare pentru care a lucrat neobosit, pentru că trebuia să o facă cunoscută prin poezie, prin proză, prin marea sa publicistică”, observa profesoara Lucia Vatamaniuc, soția academicianului Dimitrie Vatamaniuc.

Preocupările sale spirituale și culturale sunt de nebănuț chiar și pentru noi, cei care am mai citit sau învățat în vremea liceului sau a studenției câte ceva din creația eminesciană. Nu se cunoaște prin școli mai nimic despre marea publicistică eminesciană și despre lupta neobosită a lui Eminescu pentru realizarea unității de limbă și de simțire românească, el fiind implicat în această direcție încă din vremea studenției de la Viena.

Între anii 1869-1872, Mihai Eminescu se afla în capitala fostului

imperiu Austro-Ungar și, în acest context, tânărul student a luat inițiativa de a aduna studențimea română, aflată la studii în străinătate, înființând mai întâi „România Jună”. Tot în 1869, Eminescu propune „tineretului studios din străinătate” și organizarea Serbării de la Putna care a fost amânată pentru 1871.

„Stăruință pentru muzicalitatea limbii românești”

„Când Eminescu și-a început studiile universitare la Viena, lupta pentru puritatea limbii românești era în toiul ei și tot naționalistul cu oarecare știință de carte ținea să sporească limba maicii sale cu câteva vorbe, ne înștiințează prietenul său Ioan Slavici, în «Amintiri». El avea multă stăruință pentru muzicalitatea limbii românești și zicea că neologismele pocesc muzica aceasta pentru că ele nu pot fi rostite ca vorbele românești”. Privind în jur și minunându-ne de câtă preocupare există astăzi pentru a stăli limba română cu fel de fel de turcisme, englezisme și altele de împrumut, nu rezistăm să nu aducem câteva note în plus tot ale prietenului Ioan Slavici (1848-1925), scriitorul care a stat în preajma lui Eminescu ani buni. Reiese din relatările scriitorului Ioan Slavici că Poetul lăsa în „bătaie de joc” pe acei „sporitori ai comorii de vorbe”, pe cei care doreau să facă cuvinte la întâmplare, de genul „întâmplământ”, în loc de întâmplare, „sciământ”, în loc de „filozofie” și tot așa...

Vorba românească are înțeles hotărât

Eminescu - care a cutreierat toată țara încă din copilărie - este de părere că „vorbele nu se nascocesc, ci răsar ca firele de iarbă pe câmp; limba românească nu e - cum se zicea - „ficia” celei latine, ci este mai veche decât aceasta și este românească; vorba românească sună bine la ureche și are pentru dânsii (pentru români n.n.) înțeles hotărât, relatează același Ioan Slavici. Neologismele le considera vorbe de puțină valoare nu numai pentru că sunt puțini cei ce le înțeleg, ci pentru că înțelesul lor e oricum sec, ca al oricărui termen tehnic”.

Autorul unui Dicționar de rime

Tot din relatările lui Ioan Slavici mai aflăm că între „manuscrisurile” lui Mihai Eminescu se numără și un Dicționar de rime, în ideea că beneficiarul - „de dragul rimei pe care i-o dau „mură-n gură”, zicea Eminescu - se va folosi și de vorba pe care i-o recomand”.

Eminescu era „stăruitor” și în privința gramaticii care trebuia să fie corectă; „după părerea mea, nu e nimeni la noi atât de dumerit, cum era dânsul asupra etimologiei române”, afirmă Slavici.

Pe de altă parte, Slavici spune că Eminescu făcea aceleași recomandări și în privința sintacti-

cii și, în această direcție recunoștea deschis „superioritatea” cinicului Caragiale - prietenul cu care au ostenit la ziarul „Timpul”.

„Se enerva că-i sfărâm timpanul...”

Între relatările care dau savoare acestor amintiri ce ne aduc în atenție preocuparea lui Mihai Eminescu pentru promovarea unei limbi române curate sunt și cele referitoare la rostirea lui Ioan Slavici. Însemnările scriitorului ardelean au astăzi o și mai mare valoare, cu atât mai mult cu cât ele se referă la propria persoană, fapt ce denotă că prietenia lor se baza pe o reală sinceritate și pe respect...

„Eu rosteam la început vorbele cum se obișnuiește prin Podgoria de la Arad. Eminescu se enerva adeseori și zicea că-i sfărâm timpanul pocind vorbele, dar nu se supăra și nu-și pierdea sărita ca mulți dintre gramaticii de atunci. După părerea lui cea mai dulce și bogată în sunete era rostirea moldovenească, însă ea nu poate fi reprodușă prin literele pe care le avem. El stăruia însă doar pentru rostirea bucureșteană și în special pentru cea din mahalaua Lucacilor care e mai simplă și poate fi fixată cu destulă precizie... îi plăcea însă tot ce avea caracter particular și adeseori întreba: «unde se zice așa?»...”

Maria Stanciu

„Timpul” lui Eminescu „Pe câtă vreme presa rusească...”

Pe câtă vreme presa rusească comitea necuviința, căci altfel n-o putem numi, de a vorbi despre reluarea Basarabiei, pe atâtă vreme am ignorat glasul unei prese care știam prea bine că nu are nicio însemnătate și este liberă a se ocupa în mod platonice de toate cestiunile pe cari le permite poliția de a fi discutate fără a-i crește cuiva prin aceasta peri albi. Dar astăzi nu mai este presa rusească care vorbește, ci guvernul, care acolo este tot. Astfel dar am pierdut 15.000 de oameni și câteva zeci de milioane cheltuieli de război, am ajutat pe „mandatarul Europei” în îndeplinirea sacrei sale misiuni, pentru ca la urmă tot noi să fim cu pagubă, tot noi să plătim războiul Rusiei cu pierderea unei provincii!

Până acuma noi am refuzat orice schimb, ne astupăm urechile la orice propunere de schimb în această privință. Drepturile noastre asupra întregii Basarabii sunt prea vechi și prea bine întemeiate pentru a ni se putea vorbi cu umbră de cuvânt de onoare Rusiei angajată prin Tratatul de la Paris. Basarabia întreagă a fost a noastră pe când Rusia nici nu se megieșea cu noi, Basarabia întreagă ni se cuvine, căci e pământ drept al nostru și cucerit cu plugul, apărut cu arma a fost de la începutul veacului al patrusprezecelea încă și până în veacul al nouăsprezecelea.

Mandatarul Europei vine să mântuie popoarele creștine de sub jugul turcesc și începe prin a-și anexa o parte a unui pământ stăpânit de creștini, în care nu-i vorba de jug turcesc. Ciudată mântuire într-adevăr.

Cuvântul nostru este: De bunăvoie niciodată, cu sila și mai puțin.

Într-unul din numerii trecuți am înregistrat zgomotul că în Basarabia s-ar fi luat deja măsuri administrative din partea Rusiei, care trec dincolo de marginile convenției încheiate. Cerem lămurire guvernului. Convenția nu trebuie să rămâie literă moartă și orice trece peste ea trebuie respins în orice moment. Nu e permis nimăruia a fi stăpân în casa noastră decât în marginile în care îi dăm ospete. Dacă nația românească ar fi să piardă o luptă, va pierde-o, dar nimeni, fie acela oricine, să n-aibă dreptul a zice c-am suferit cu supunere orice măsură i-a trecut prin minte să ne impună. Dar toate acestea sunt considerațiuni făcute cu o eventualitate asupra căreia stăruim a fi în îndoială. Oricât de mulți oameni răi s-ar găsi în această țară, nu se găsește niciunul care ar cuteza să puie numele său sub învoială prin care am fi lipsiți de o parte din vatra strămoșilor noștri. Guvernul rusesc a putut să facă o încercare, a trebuit însă să se încredințeze că în zadar a făcut-o. Mai departe nu va merge!

Noi nu pretindem, chiar nu cerem nimic de la puternicul nostru aliat; atât însă și numai atât. Voim să păstrăm bune relațiuni cu vecinii.

Ei bine! Rusia nu se va face vinovată de o faptă care ar fi pentru dânsa o vecinică pată în ochii lumii; ea nu va lua ce noi nu voim să dăm.

Mihai Eminescu - Timpul,
25 ianuarie 1878

Teo dixit

Frizerița model

Cât mă tunde-i merge gura,
Dicția-i perfectă, dar
N-am putut să-mi văd frizura,
Mi-era capul calendar.

„Onestitate”

Nu luăm înainte mită
De-a finaliza un caz;
Faima noastră-i răspândită
Doar avem și noi... obraz!

Soție model

Nu-l mai ține sub papuc,
Dovedind moralitate,
Lui îi dă întâietate
Când se iscă vreun... bucluc.

Fata tatii

Am îmbrăcat blugi rupți sadea
Gășiți-n magazin de-a gata,
Dar ce folos, m-a cârpit tata
...cu o curea.

Epitaf unui scriitor... „prolific”

Toți îl citeau atenți pe cruce
Când ne-a părăsit subit
Spre aminte-a ne aduce
Cât a fost el de... citit.

Teo Șt. Munteanu

Bucurie cu termen redus

Epigrama

E-un careu de ași, mi-am zis,
Cu-Athos, Porthos, Aramis,
Și-ultimul ca și-n roman,
Cel dintâi e... d'Artagnan!

Radiografie

Scurt, făcându-mi analiza
Filmului, mi-a zis-o clar:
Bine se mai vede criza
La matala-n... buzunar!

Unui medic previzionist

Deși nu dă remedii bune,
El e un medic renumit,
Că pacientului îi spune
Cât timp mai are de trăit!

Omul cu mârtoaga

După mers rezolvî binomul
Și-n imagini îl transpui:
El, românul, este omul
Și mârtoaga-i țara lui!

Iulian Bostan

Catrene dunărene

Minima moralia

Să putem trăi mai bine
Nu ne trebuie prea multe:
Foarte puțină rușine
Și la infinit insulte.

Uitarea

Să se uite la vitrine
Soața m-a rugat s-o las
Și-am lăsat-o mult și bine
C-am uitat s-o iau acas'.

Ierarhie

În lumea lui de târtoare,
De aia are multe case,
Nu e un vierme oarecare,
Ci este unul de mătase.

Vasile Manole

Desen de Pavel Matei

Epigrame... măcinate

Cardiologică

Tâmpile îmi sunt mereu fierbinți,
Amețesc ades și mă împiedic,
Azi, luat-am „inima în dinți”
Și-am plecat, așa, cu ea... la medic!

Unui medic acupunctur

Omul este, după cum se știe,
Tip modest, dar nu știu cum se face,
Că, fiind la câte-o sindrofie,
E-mbrăcat mereu... „la patru ace”!

Unui suporter al premierului Victor Ponta

La raliuri, într-un fel,
El declară, din oficiu:
- Mie-mi place cum ia el
Curbele... de sacrificiu!

Unui manifestant

Când strigi Guvernul ca să cadă,
Să nu te-apostrofiez nu pot:

- Decât să ieși, acum, în stradă
Mai bine, ieri, ieșeau... la vot!

Candidatul și alegătorii

Într-un spici pe care o să-l țină,
Vrea să le vorbească de doctrină,
Dar, el crede, ca succes să ai,
Tot mai bună-i... punga cu mălai!

2012 - an electoral și secetos

Chiar de fi-va secetă, părerea
Mea-i că vor veni la vot cu ceata
Fiindcă, ne asigură Puterea,
O să plouă-atuncea cu... găleata!

„Efectul de piramidă”

Dacă ești cu mintea trează,
Recunoaște, vrei nu vrei:
Faraonii stau la bază
Politrucii-n vârful ei!

Ion Moraru

Semnificații

Te străduiești adesea să stai de vorbă cu tine
Gesturilor consacrate le cauți semnificații noi
Competiția este esența vieții și asta o știi bine
Sărmanii încă răscolesc prin lăzile de gunoi.

Ea a cucerit în mintea ta acele poziții centrale
Un pom ține să crească mai înalt decât celălalt
O viață întreagă vezi în comediiile lui Caragiale
Îngerii au încropit un șotron undeva pe asfalt.

Romanticii iubesc idealuri frumoase și femei
De alții tu te deosebești chiar prin seninătate
Prin cetate îți pare că demult nu mai există lei
Politicienii nu se țin de acele promisiuni date.

În spinare îți duci rucsacul cu multe povești
Ziua întreagă o întinzi numaidecât pe pâine
Nici chiar tu de unele impurități lipsit nu ești
Și ție îți rămâne doar speranța zilei de mâine.

Ilie Matei

Ziceri

► „Iisus nu ne poate ajuta cu
măinile bătute în cuie.” (I.D.
Sârbu)

Dar noi am vrut-o.

► „Fericit este acela care nu
trebuie să-și schimbe modul
de a gândi înainte de moarte.”
(Seneca)

Care gândire?

Vasile Ghica

Dormeam agitat în apartamentul meu supraîncălzit de la etaj și am avut un vis de toată frumusețea. Se făcea că din betonul încins din fața blocului a țâșnit un fir de apă limpede și rece ce răspândea în jur răcoare și confort. Ca prin minune în jurul firului de apă a prins viață o oază de verdeață. Totul era așa cum mi-am dorit de ani de zile. Întreg betonul ce înconjura blocul în care locuiesc s-a transformat brusc într-o adevărată feerie. Devenise un fel de junglă. O densitate imensă de plante și verdeață cât cuprinde și doar o singură alee frumos pavată cu dale multicolore ducea spre intrarea în bloc. Proprietarii de mașini care foloseau betonul pe post de parcare s-au unit și au făcut cerere la Primărie pentru obținerea vizei necesare în vederea construirii unei parcuri subterane. Intrarea în parcare de sub oaza de verdeață se făcea direct din strada principală și nimic nu mai deranja liniștea locatarilor din zonă. Tot ca printr-o minune s-au obținut și avizele necesare construirii parcurii

subterane pe două nivele, municipalitatea contribuind cu fonduri din plin la realizarea construcției. Asta după ce Agenția de mediu a măsurat în prealabil nivelul de zgomot și a dat undă verde, ca să zic așa. Nu se cădea să se stri-

comanie (ceilalți câini dispărușeră demult), iar acești câini erau plimbați în locuri special amenajate, pentru a nu-și lăsa oriunde amprenta digestivă.

Vecinilor din bloc nu le venea să creadă. Era o atmosferă cum

de a petrece un sejur la munte în plină caniculă. Am dat anunț la ziar cum că cedez biletul câștigat la capace și gata.

Viața își urma cursul ei normal, oamenii se obișnuiseră cu verdeața din jurul blocului, erau politicoși, se salutau trecând pe alea proaspăt pavată, își odihneau oasele pe băncile ce împânzeau grădina din fața blocului proaspăt renovat și acesta, cu bani europeni de data asta...

Și se mai făcea tot în vis că aceste schimbări în bine s-ar datora noilor măsuri luate pe plan local; cât de frumos...

Am întins mâna după paharul cu apă de pe noptieră, că aveam o arșiță cumplită și imediat am fost trezit de uruitul unui motor ambalat la maxim pe betonul încins deja din fața blocului în care locuiesc, m-am deșteptat de-a binelea, nu că până atunci aș fi fost altfel, dar cel mai mult m-a deranjat că am dat anunțul la ziar cum că cedez biletul câștigător la capace, pierzând astfel șansa unei relaxări la munte. Acum... ce să mai fac?!

Gheorghe Gurău

Viața la bloc

Miracolul din vis...

ce frumusețe de imagine din fața blocului. Mai cu seamă că se cuibăriseră printre copacii înverziți și păsări care ciripeau tare frumos. Mai mult, s-au solicitat fonduri de la guvern și chiar s-au obținut în cel mai scurt timp pentru realizarea unei fântâni arteziene în mijlocul acestei splendori; nu mai spun că firul de apă proaspăt țâșnit din betonul încălzit a fost transformat în frumusețe de pârâiaș ducând spre nicăieri... Locuitorii din zonă s-au văzut obligați de la sine să-și schimbe tabieturile cu câinii de

numai în vis se putea petrece. Soarele strălucea în continuare ca și înainte, dar strălucirea lui era atenuată de oaza de verdeață și răcoare. Aerul devenise dintr-o dată respirabil, atât de respirabil încât m-am văzut nevoit să renunț la biletul câștigat la concursul de capace, bilet ce mă trimitea de parte în inima munților pentru o vacanță și o gură de aer proaspăt timp de 18 zile. Mi-am zis că nu se cade, așa ceva nu se poate; trebuia să-i las pe alții mai puțin norocoși să se poată bucura de șansa

Nuntă cu dar

Dragostea

Baza într-o căsnicie,
Este clar că e femeia,
Jos nu stă o veșnicie
Doar atât cât vorba ceea...

Final fericit

N-au plecat pe jos nuntașii,
La pahar păstrând constanța,
Cei mai mulți, făcând pe așii,
Au fost duși cu ambulanța.

Mirii după nuntă

Ca să plece-n "raid" de miere,
Unde-i aștepta festinul
Și-au luat "la revedere"
Și-un credit cu buletinul.

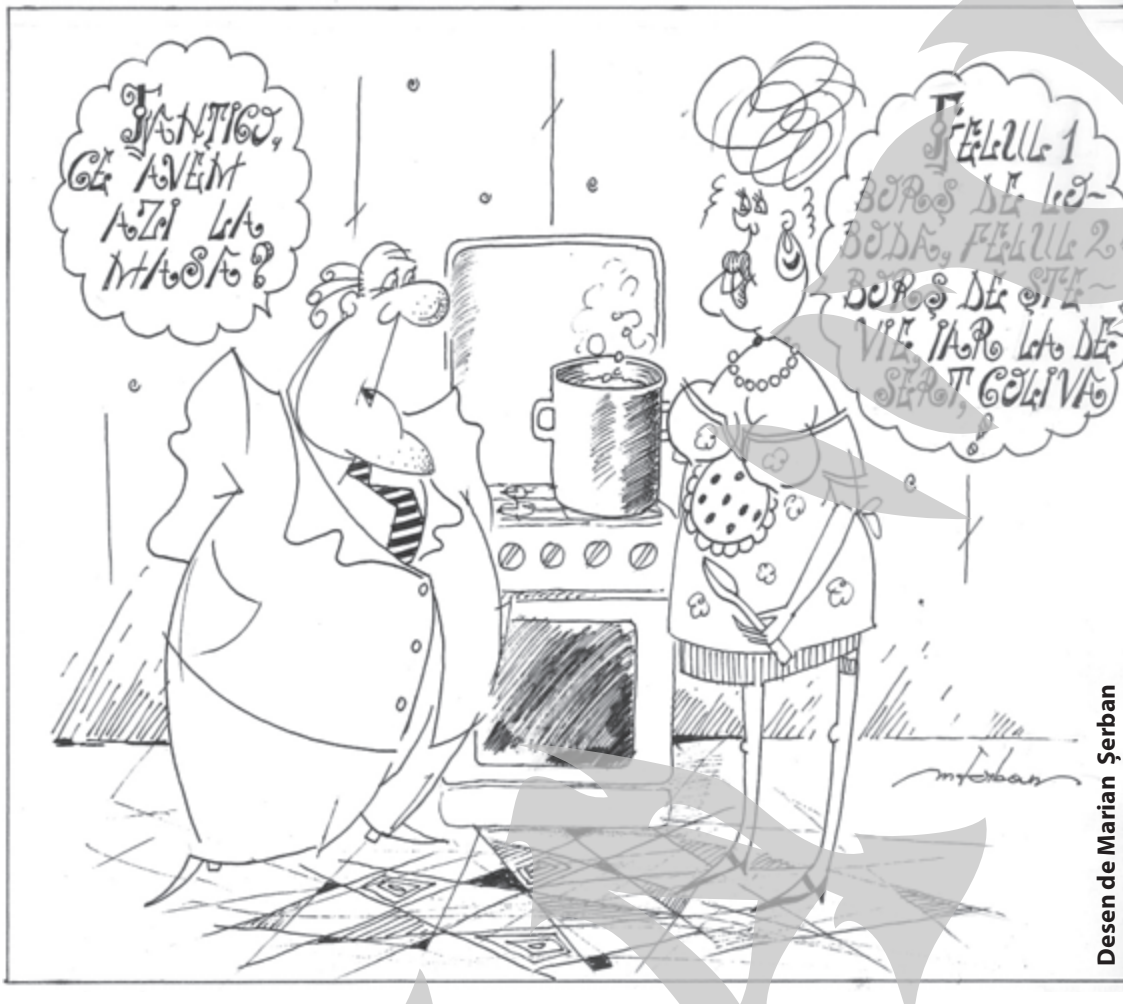
Cuscii în discuții

Toată ziua ei discută
Ce frumos a fost la nuntă,
Doar când își amintesc de dar,
Cuscii se-ncaieră iar.

Mirii după luna de miere

Obosiți, dar fericiți,
S-au întors din voiaj mirii,
Foarte bine pregătiți,
Repetând "tabla-nmulțirii".

Vasile Manole

Desen de Marian Șerban

Din presă și din... Buzunar

Apă rece și rahat

La o dușcă se întrece
Astăzi „marele bărbat”;
Nu bea însă apă rece;
Cică... n-a mâncat rahat.

Ridurile nu se moștenesc

Ridurile-n mod firesc
les sub ochi ca schijele,
Ele nu se moștenesc,
Le scot zilnic... grijile.

Cimitir pentru suporteri

Pumni și băte, când au parte,
Și-unul pleacă pe vecie,
Poate-un cimitir aparte
Să rămână-n... galerie?

La iarbă verde

Locuri cu dichis alese
Pe sub pomi și tufe mici,
Fumul gros alene iese
Din grătarele cu mici...

Constantin Cristian

Citate adnotate

La balamuc, birjar!

► „Dragostea este oarbă.” (T. Allen)

De aceea, în disperare de cauză, se apelează la pipăit.

► „Am sărutat prima fată și am fumat prima țigară în aceeași zi. De atunci nu am mai avut timp pentru tutun.” (Arturo Toscani)

Eu nu am fumat niciodată.

► „Nimeni nu va câștiga bătălia dintre sexe.” (H. Kissinger)
Pentru că toți vor fraterniza cu dușmanul.

► „Nu cred în viața de dincolo. Cu toate astea îmi voi lua cu mine o pereche de chiloți de schimb.” (Woody Allen)
E bine să fie din plumb ori din faianță.

► „Biblia nu a fost concepută la Fălticeni.” (Petre Țuțea)
Pentru că pe atunci noi ne jucam în țărâna istoriei.

► „Poți să te desparti de cineva în literatură fără înjurături de mamă.” (Eugen Simion)
O, nu! Nu mai e posibil așa ceva!

► „Măria Sa Regele Carol al II-lea este un Brâncoveanu al vremurilor noastre.” (T. Argezi)
Dar parcă alteori aveai șmirghel pe limbă, maestre!

Vasile Ghica

Pentru că citise într-un almanah că numai în cea mai scurtă noapte a anului și doar în preajma unor monumente sacre se concep copiii geniali, exact acum douăzeci și cinci de ani, domnul Ion Ionescu a făcut dragoste cu doamna Ionescu pe placa Mormântul eroilor necunoscuți, la miezul nopții solstițiului de vară. Ploua și nu era nimeni prin preajmă ca să-i deranjeze.

- O să porți în pânțele tale cea mai prețioasă sarcină din lume, îi zise el tandru soției, în drumul de întoarcere spre casă.

- Așa să ne ajute Dumnezeu!, răspunse aproape șoptit femeia.

La nouă luni fără trei zile de la acel intim și irepetabil eveniment nocturn, destul de neplăcut însă pentru doamna Ionescu, dat fiind că ploua, iar placa din ciment era a naibii de rece, se născu un băiat cum nu se mai pomenise niciodată în cartier și, după unii, nici măcar în întreg municipiul. L-au botezat Ion, cu toate că fusese conceput imediat după Sfânta Marie, și ar fost mai potrivit Marin, iar băiatul a început imediat să crească într-o zi cât alții în două, ba chiar trei, nu plângea noaptea și nici ziua, mânca tot din biberon și își făcea nevoile la ore fixe, așa că doamna Ionescu știa exact când să-i schimbe pampersii.

Într-o seară ploioasă și rece, în timp ce lovea violent cu mânuțele grăsuțe jucăroarele atârinate deasupra pătutului, Ion Ionescu Junior începu să gângurească din ce în ce mai coerent, încercând parcă să spună ceva.

- Ma..., se auzi deodată clar și

inconfundabil.

- Hai, zi, bebeluș scump, îl încurajă inundată de bucurie doamna Ionescu, spune, ma-ma, mama...

- Mama, zise, într-adevăr, tare și inconfundabil, pruncul, făcând-o pe doamna Ionescu aproape gata să leșine de emoție.

- ...de George Coșbuc, continuă el însă imediat, spre stupoa-

răspicat Ion Ionescu Junior.

Deși total bulversat de aceste neașteptate cuvinte ale băiatului, domnul Ion Ionescu se repezi în sufragerie de unde reveni la țețală, aducând laptopul său personal și înmânându-l pruncului.

- Arată-mi cum se deschide, tată, și apoi plecați amândoi de aici pentru că am ceva important

Fructul iubirii din noaptea solstițiului de vară

rea celor doi, și începu să recite, dând din mânuțe: „În vaduri ape repezi curg/ Și vuiet dau în cale,/ Iar plopi în umedul amurg/ Doinesc eterna jale”...

- Mor de fericire, mai apucă să zică doamna Ionescu și se prăvăli pe scaunul de lângă pătuț. De acolo, cu ultimele puteri, i se adresă soțului:

- Băiatul nostru e poet, adu-i o hârtie și-un un pix poate vrea să creeze ceva!

Dar n-apucă domnul Ionescu să facă vreun pas, că juniorul strigă cât se poate de tare:

- Ta...

- Tata!, sări domnul Ionescu, mort și el de fericire, vrei să zici tata!

- Ta... tastatura, tată!, spuse

de scris în Word, spuse băiatul.

- Hai la bucătărie, să-l lăsam pe copil să creze!, rosti duios doamna Ionescu, luându-și de mână soțul și părăsind tiptil încăperea.

- Ai nevoie de imprimantă, fiule?, întrebă din mers domnul Ion Ionescu Senior.

- O să te chem eu când o să am nevoie, îți dau un bip, îi răspunse băiatul, care tasta deja de zor.

Domnul Ionescu își pipăi instinctiv buzunarele și constată că îi lipsea unul din telefoanele lui mobile, înțelese că i-l ținuse juniorul, dar se bucură, gândind că, la urma urmei, tot ce-i al lui este și al feciorului. Nu trebuie să comunice și el, ca toți oamenii?

Între timp, Ion Ionescu Junior elaborase un CV, precum și o ce-

rere de înscriere la mai multe universități din țară și din străinătate, printre care figura și Cambridge, apoi, fără a-și mai deranja părințele cu imprimanta, le trimise prin e-mail.

- Îți mai amintești? Așa a început strălucita carieră a iubitului nostru fiu, îi zise Ion Ionescu soției, în dimineața în care se împlineau exact douăzeci și cinci de ani de la nașterea lui. A terminat la Cambridge, acum e doctor docent, a primit Doctor Honoris Causa la 23 de universități din lume, e membru al Academiei și am auzit că a fost propus pentru Premiul Nobel... Păcat că e atât de departe de noi...

Domnul Ion Ionescu nu reuși însă să-și termine reveria și regretele pentru că trebui să se ridice brusc, întrucât soneria bătăia strident. Deschise și aproape că leșină când îl zări în prag pe însuși Ion Ionescu Junior.

- Intră, fiule, bine ai venit acasă!

- Tată, zise el, chiar înainte de a-și săruta mama, nu prea am timp, împrumută-mă, te rog, cu niște bani, sunt șomer și mi-a expirat termenul de primire a indemnizației...

- Mama lui de guvern!, injură cu năduf domnul Ion Ionescu, în timp ce deschidea sertarul în care își ținea economiile, niciun ban nu dă pe tânăra generație, vai de copiii ăștia, învață din fragedă pruncie, își tocesc coatele prin școli, dau doctorate după doctorate, dar locuri de muncă, ioc...

Ion Manea

SUDOKU

Înscrieți în căsuțele libere din cele nouă casete numere de la 1 la 9 fără a se repeta, astfel încât suma totală pentru fiecare casetă în parte să fie 45 și, de asemenea, suma pentru fiecare linie sau coloană să fie tot 45.

			9	8	1		6		
4	1	6	3				8		
7			6	5		3		2	
				7					
	4						9		
				6					
3		4		1	5				8
	6				3	7	5	9	
	7		8	9	6				

ÎNCRUCIȘARE

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos, astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- ≡ AS, CA, GA, IR, IT, LA, OG, SO, TR;
- ≡ ADI, APĂ, AUR, CAM, CAR, MUR, SAT;
- ≡ APAȘ, CORA, CUTĂ, DALĂ, ETER, NĂUT, ȚARC;
- ≡ AROMĂ, LAZĂR, METAN, PĂCAT;
- ≡ ARTIST, RATATĂ, RĂUȘOR;
- ≡ AMARNIC, ANALIZE, ARMATOR;
- ≡ APĂ LA MOARĂ, AȚĂ DE LEGAT, ELIMINATOR, POPĂ LA ȚARĂ, TONĂ DE GRÂU

Pagini realizate de
 Gheorghe Gurău

SPRINȚARE

ORIZONTAL: 1) Amestec de bunăvoie în treburile altora (2 cuv.). 2) Făcută de ochii lumii (ca să vezi!). 3) A prins rădăcini într-o zonă riverană - Erou contra ... făcut în caz de pericol. 4) Rostit în reluare, vorba vine - Dat de-o parte ... când interesele o cer. 5) O figură trasă, când îți ninge și-ți plo-uă - Uniuni ... de ținută

națională! 6) Amici... la cataramă! - A strânge mult și bine, prin îngrămădire - Fain ... la înfățișare prin întoarcere! 7) Merge cu capra lui ... la un pahar de bere - Trasată într-o formă ... dungată (masc.). 8) Dată în timpul vieții... odată cu trecerea anilor - A se retrage în mare grabă (în pericol fiind). 9) A bate cu vorba (chestie de educație) - Leșire din intersecție! 10) Abatere pe linie de obrăznicie (o definiție păcătoasă) - Ține loc de agățătoare la o haină.

VERTICAL: 1) Dovedită de lipsa de amestec, ca o soluție de neintervenit. 2) Carie la molari ... tratată dintr-o privire! - Deținătorul flotei aducătoare de beneficii. 3) Albii țără-

nești în care nu se spală - Înțelegerea la nivel de țară ... să vă fie de bine. 4) Căderea în păcat, după o epuizare ca la carte - Se înclină cu greutate ... la cântare. 5) Prinse în rație ... în mod rațional! - Plasat în loc de greutate. 6) Frumoasa anilor puțini, ca un boboc de floare - Risipă în centru! - În fața icoanei ... la biserică! 7) Urcată în șură! - A daos material... prins în amestec. 8) E un mijloc de exprimare ... pentru siluetă - A se manifesta în mare grabă. 9) Ana e cu Ene sau ... Bia (tot una e!) - Ruptură de coastă ... după o cădere la pământ. 10) Prezent la datorie ... din vară până în toamnă.

ARITMOGRIF

9	10	6	3	11	3	1
6	2	12	13	3	2	12
13	14	15	7	3	2	12
13	14	3	4	1	10	13
6	14	5	10	14	6	12
3	6	7	13	3	15	10
7	13	14	15	3	2	12
13	2	10	5	1	3	15
5	12	8	4	3	15	12
2	7	1	3	1	10	12
2	12	3	13	1	7	2
16	10	6	14	11	7	2
6	10	17	3	1	7	2

Înlocuind numerele cu litere corespunzătoare se vor afla, pe spațiul marcat prin raster, citind din colțul dreapta-sus, denumirea de la o formă de energie la alta sau de la o mărime a energiei la alta, iar pe orizontală... noțiuni din fizică.

Dilema firului de iarbă...

Se întreabă un fir de iarbă ce abia / dorea să iasă despre-o coasă care taie / în fir verde sau în gălbejite paie :
 -Se aude azi în casă despre coasă cum că / n-are avea un loc de muncă și că e de-un timp șomeră...
 de-ia firul verde încă speră frate să ajungă la maturitate;
 -poate scap și-a zis firul / dând din cap spre mirarea altor fire într-o dungă...
 dar, stupoare reveria i-o alungă fluxul de... erbicidare!

FUGA VOCALELOR

N.A. Completați vocalele lipsă pentru o dezlegare corectă

	S			B		S		C	T		S			
	C		P	R		T		R		B		Z		
		P		R		T		R		S	L			
S	P		T		T		C		L			L		
		R				R			C		L			
	R		R			S	T		C			L		
		T		L				R		L		N	S	
	R				T		R	N			S	T		T
		R		S		D			B		T		C	

SUDOKU

Înscrieți în căsuțele libere din cele nouă casete numere de la 1 la 9 fără a se repeta, astfel încât suma totală pentru fiecare casetă în parte să fie 45 și, de asemenea, suma pentru fiecare linie sau coloană să fie tot 45.

			1					
	1			6				
	7	9	4	5		1		6
9		3	6	4	8		2	
	8						4	
7		1	9	2	6		5	
5	8		4	1	2	6		
			2				8	
				6				

EXERCIȚII DE ÎNCRUCIȘARE

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos, astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- ≡ AN, AT, CT, ED, NE, NI;
- ≡ LEȚ, NEA, ORZ, RAR, RID, ROI, RUT, TUI, UNI, UTA;
- ≡ MATĂ, NAȘI, STAR, TAIN, TIOC;
- ≡ ARION, EDILI, ISTEȚ, RABAT, TRATA, UITAT, TONIC;
- ≡ ALUNAR, ANOȘTI, ANTALE, AZBEST, ȘIREȚI;
- ≡ UNITATE;
- ≡ ITERAȚIE;
- ≡ ROȘII CRUDE, SORIN CÂRȚU, STAN MARIUS

RECONSTITUIRE

E								I	
			L						B
						P			
P							P		
			V					P	
		R	F						O
						C		P	
G									V
			U						
				N					V
						U			
								J	
X			V	F					S

Înscrieți în cele 24 de casete toate cuvintele de mai jos, pornind din locul indicat de săgeată și ținând cont de litera ajutoare. La o dezlegare corectă, pe cele trei coloane marcate prin raster se va putea citi un proverb românesc despre înțelepciune.

- ADEVĂR,
AFIȘAJ,
ANTRAX,
ASASIN,
BELELE,
CUCUIE, DERAPA,
EDUCAT, FESTIV,
FISTIC, FUDULĂ,
GRATIS, ÎNTEȚI,
OCUPAT,
OPINTI, OȚELIT,
PLEAVĂ, PLEBEU,
RISIPĂ, SCUTEC,
STILET, UCENIC,
UMERAȘ, VIȘINĂ.

SIMETRIE

ORIZZONTAL:

- 1) Acte de cultură luate în răs.
- 2) Marea, de-a lungul timpului - Comandant de lupi de mare. 3) Ce ne întoarce ... la țanc! - Dragoste, poveste veche - Intrarea în ceață!
- 4) Centru ceroului! - Plecat la culcuș de fructe. 5) Campioni la fugă - Recunoscut la sânge. 6) A face o reluare ca la carte - Măsură adoptată de putere. 7) Aruncat ... la poartă - Carne de cârnați! 8) Acte ce nu au nicio valoare! - Ținea piept în apărare - Sărită la cap! 9) Măsura unghiului vizavi de cerc - O mulțime de cântece. 10) Măsură a timpului tinzând spre infinit.

VERTICAL:

- 1) Lovitură de pedeapsă. 2) Strâns pentru destindere - Porni la atac din câmpul advers. 3) Bucată muzicală interpretată la trompetă - Stătea de pază la poartă - Declarații de început! 4) Cuiere la birou! - Stabilit pe rând. 5) Taie brici (pl.) - Prinde, făcând cu ochiul. 6) E în stare de orice - Poartă fină la biserică (pl.). 7) Untdelemn pentru părinți - Curse strânse! 8) Arici de mare! - A avea parte de un insucces de moment - Caia de cal! 9) Prinse de urechi se țin la poartă - Parul... de la casa căsătoritorilor. 10) Școli amintind de copilăria noastră.

Soluțiile jocurilor apărute în ziarul de ieri

SOMAȚII ORIZZONTAL:

CONSTATARE, ABACE, OVIN, LESA, BRESE, AZ, BRODAC, R, AIEVE, AP, ICNELI, BRR, AU, UNDA, E, ȚINTA, ABUR, IATA, SCARI, CC, CALICIE.

UN BUCHET DE FLORI ORIZZONTAL:

T, P, D, LAMELAT, RATARE, S, CARUTAS, DARABANE, T, TARA, INCA, MUST, LITA, RAITA, ATA, SA, CALE, AB, TRIMESTRU, CIOC, LAI, R, ETATE, PAI.

SUDOKU

8	3	6	7	9	2	1	5	4
1	7	5	8	4	3	6	9	2
2	4	9	1	6	5	7	3	8
4	8	7	9	2	6	3	1	5
3	6	2	4	5	1	8	7	9
5	9	1	3	7	8	4	2	6
9	5	4	6	1	7	2	8	3
7	2	8	5	3	4	9	6	1
6	1	3	2	8	9	5	4	7
5	4	8	2	3	9	7	1	6
3	6	9	1	8	7	4	5	2
7	1	2	5	6	4	3	9	8
9	7	4	6	5	2	8	3	1
8	3	5	7	4	1	6	2	9
6	2	1	8	9	3	5	7	4
2	5	6	3	1	8	9	4	7
4	8	7	9	2	5	1	6	3
1	9	3	4	7	6	2	8	5

COLȚUL SCRITORILOR

Ciuperci Pierdere	A da de greu Cută dublă!	Alertji Automacara	Intrebare Bine copt		Un fel de barză Raiată!	Unsă!	Stricată Lung de linie
				Pădure de brazi La pârâu!			
Sodiu Porții			Aceea Mural		Distanțat		
		Deplasare Un fel de porc			Natriu		Crema societății
Tăiată! Maici!	Albă la tablă A se opri			Bine copt State centrale!			
	Culoare de spital	Timp de viață La cămin!		Obrazul gros Banii noștri			Mod de a fi
Nereușit Aplaudat			Ace de păr Cutie!			Ioana Florea Acute!	
				Expuse ca la carte			
Cuib de ibis!	Bat la sânge				Loc de naștere		